

การจัดการความรู้
การพัฒนาคณะสํงคักรแห่งการเรยนรู้

“การพัฒนาคณาจารย์เข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการ”

ประจำปีการศึกษา 2558

จัดทำโดย

คณะเทคโนโลยีการเกษตร
มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

สารบัญ

	หน้า
1. ส่วนที่ 1 บริบทและความสำคัญของการพัฒนาคณาจารย์เข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการ	2
2. ส่วนที่ 2 ศักยภาพของคณะเทคโนโลยีการเกษตร	8
3. ส่วนที่ 3 ระบบและกลไกการเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการ คณะเทคโนโลยีการเกษตร ปี 2557	14
4. ส่วนที่ 4 บันทึกความรู้การเตรียมความพร้อมคณาจารย์เพื่อเข้าสู่ตำแหน่งวิชาการ	16
5. ส่วนที่ 5 แนวปฏิบัติที่ดีในการขอตำแหน่งทางวิชาการ	31

ส่วนที่ 1 บริบทและความสำคัญของการพัฒนาอาจารย์เข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการ

เป้าหมายแผนอุดมศึกษาระยะยาว ฉบับที่ 2 (2551–2565) “ยกระดับคุณภาพอุดมศึกษาไทยเพื่อผลิตและพัฒนาบุคลากรที่มีคุณภาพ สู้ตลาดแรงงานและพัฒนาศักยภาพอุดมศึกษาในการสร้างความรู้และนวัตกรรม เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศในโลกาภิวัตน์ รวมทั้งสนับสนุนการพัฒนาที่ยั่งยืนของท้องถิ่นไทย โดยใช้กลไกของธรรมาภิบาล การเงิน การกำกับมาตรฐานและเครือข่ายอุดมศึกษาบนพื้นฐานของเสรีภาพทางวิชาการ ความหลากหลาย และเอกภาพเชิงระบบ” (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2551)

เป้าหมายตามยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ระยะ 15 ปี (พ.ศ. 2553-2567) “เป็นมหาวิทยาลัยที่มุ่งพัฒนาองค์ความรู้ที่มีคุณภาพระดับสากลเพื่อสังคมตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง” โดยมีปัจจัยที่ต้องนำมาประกอบการพิจารณาในการวางแผนพัฒนามหาวิทยาลัยดังประเด็นต่อไปนี้

1. การเปลี่ยนแปลงในภูมิภาคอาเซียนในการรวมกลุ่มประเทศ

การรวมตัวของประชาชาติในอาเซียน นอกจากมีความร่วมมือกันทางด้านเศรษฐกิจแล้ว ได้ขยายความร่วมมือออกไปยังสาขาอื่น ๆ รวมทั้งการศึกษา เพื่อให้สามารถแข่งขันกับกลุ่มประเทศภูมิภาคอื่น ๆ ได้ ผู้นำของอาเซียนมีความเห็นพ้องกันที่จะผลักดันให้ประเทศสมาชิกรวมตัวกันแน่นแฟ้นยิ่งขึ้น ในรูปของ “ประชาคมอาเซียน” (ASEAN Economic Community) ทั้งนี้เพื่อนำประเทศไปสู่จุดที่เหมาะสมในประชาคมทั้งในเชิงเศรษฐกิจและสังคม ซึ่งการรวมตัวของอาเซียนในอนาคตอันใกล้ดังกล่าว เป็นที่คาดการณ์ได้ว่า จะทำให้เกิดการเคลื่อนย้ายในหมู่ประเทศสมาชิก ไม่ว่าจะเป็นการเคลื่อนย้ายของประชากร แรงงาน การค้า อุตสาหกรรม ตลอดจนความรู้ ภาษา และวัฒนธรรม หากเป็นความร่วมมือทางการศึกษาและแรงงาน จะมีการเคลื่อนย้ายของนักเรียน นักศึกษา อาจารย์ ตลอดจนคนทำงานในสาขาอาชีพต่าง ๆ นอกจากนี้ ความร่วมมือทางการวิจัยและพัฒนา ก็จะทำให้เกิดการเคลื่อนย้ายทางความรู้ นวัตกรรม แม้กระทั่งการบริหารจัดการเพื่อให้เกิดมาตรฐานการศึกษาและปริญญาที่ยอมรับร่วมกันได้เป็นเรื่องสำคัญในอันดับต้น ๆ โดยกระบวนการประกันคุณภาพการศึกษา ซึ่งจะเอื้อให้นักศึกษาสามารถเคลื่อนย้ายเข้าสู่ระบบการศึกษาที่ใหญ่ขึ้น หลากหลายขึ้น บุคลากรได้มากขึ้น และอาจส่งผลทำให้เกิดนวัตกรรมใหม่ ๆ ซึ่งแน่นอนว่าประเทศและสถาบันอุดมศึกษาที่สามารถเป็นต้นแบบของความเข้มแข็งทางด้านคุณภาพการศึกษา ย่อมอยู่ในสถานะได้เปรียบ สามารถรองรับความต้องการและการพัฒนาได้ทั้งเชิงรับและเชิงรุก ซึ่งนอกเหนือจากการเปิดโอกาสให้บุคลากรในประเทศสามารถเข้าถึงการศึกษาที่เข้มแข็งในประเทศอื่นแล้ว ยังเป็นโอกาสในการให้บริการการศึกษาที่มีคุณภาพต่อเพื่อนสมาชิกอื่นอีกด้วย การรวมตัวกันของอาเซียนยังเปิดโอกาสทางการศึกษาอื่น ๆ อาทิเช่น การแลกเปลี่ยนนักศึกษาและอาจารย์ การศึกษาวิจัยร่วมกัน การพัฒนาหลักสูตรร่วมกัน การเรียนรู้ภาษาระหว่างกัน การโอนย้ายหน่วยกิตข้ามสถาบันและประเทศ การส่งเสริม การศึกษาผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ (e-Learning) ตลอดจนการศึกษาตลอดชีวิต นับเป็นโอกาสทองในการมองการอุดมศึกษาจากมิติภายนอก ซึ่งเป็นทั้งตลาดการศึกษาที่มีขนาดใหญ่ ความร่วมมือทางการศึกษาและวิจัย และความเข้าใจอันดีระหว่างพลเมืองอันจะนำไปสู่ภูมิภาคที่มีความสงบและสันติในระยะยาว

2. ความต้องการพัฒนาคุณภาพทางวิชาการให้ได้มาตรฐานสากล

ผลจากการแข่งขันในระดับนานาชาติและการรวมตัวของประชาชาติในอาเซียน ทำให้อุดมศึกษามีการกำหนดกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (Thai Qualifications Framework for Higher Education, TQF:HEd) เป็นกรอบที่แสดงระบบคุณวุฒิการศึกษาระดับอุดมศึกษาของประเทศให้การศึกษา

ของไทยมีมาตรฐานในระดับสากล ซึ่งประกอบด้วย ระดับคุณวุฒิ ความเชื่อมโยงต่อเนื่องจากคุณวุฒิระดับหนึ่ง ไปสู่ระดับที่สูงขึ้น การแบ่งสายวิชา มาตรฐานผลการเรียนรู้ของแต่ละระดับคุณวุฒิซึ่งเพิ่มสูงขึ้นตามระดับของคุณวุฒิ ปริมาณการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับเวลาที่ต้องใช้ ลักษณะของหลักสูตรในแต่ละระดับคุณวุฒิ การเปิดโอกาสในเทียบโอนผลการเรียนรู้จากประสบการณ์ ซึ่งเป็นการส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต รวมทั้งระบบและกลไกที่ให้ความมั่นใจในประสิทธิผลการดำเนินงานตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติของสถาบันอุดมศึกษาว่าสามารถผลิตบัณฑิตให้บรรลุคุณภาพตามมาตรฐานผลการเรียนรู้ทั้งนี้เพื่อเป็นเครื่องมือในการนำแนวนโยบายการพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการวัดการศึกษาตามที่กำหนดใน พ.ร.บ. การศึกษาแห่งชาติ ในส่วนที่เกี่ยวกับมาตรฐานการอุดมศึกษาและการประกันคุณภาพการศึกษาสู่การปฏิบัติในสถานศึกษาอย่างเป็นรูปธรรมมุ่งเน้นที่ Learning Outcomes ซึ่งเป็นมาตรฐานขั้นต่ำเชิงคุณภาพเพื่อประกันคุณภาพบัณฑิตมุ่งประมวลกฎเกณฑ์และประกาศต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับเรื่องหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน เข้าไว้ด้วยกันและเชื่อมโยงให้เป็นเรื่องเดียวกันเป็นเครื่องมือการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพในการสร้างความเข้าใจและความมั่นใจในกลุ่มผู้ที่เกี่ยวข้อง/มีส่วนได้ส่วนเสีย เช่น นักศึกษา ผู้ปกครอง ผู้ประกอบการ ชุมชน สังคมและสถาบันอื่น ๆ ทั้งในและต่างประเทศเกี่ยวกับคุณลักษณะของบัณฑิตที่คาดว่าจะพึงมีและมุ่งให้คุณวุฒิหรือปริญญาของสถาบันใด ๆ ของประเทศไทยเป็นที่ยอมรับและเทียบเคียงกันได้กับสถาบันอุดมศึกษาที่ดีทั้งในและต่างประเทศ โดยเปิดโอกาสให้สถาบันอุดมศึกษาสามารถจัดหลักสูตรตลอดจนกระบวนการเรียนการสอนได้อย่างหลากหลายโดยมั่นใจถึงคุณภาพของบัณฑิตซึ่งจะมีมาตรฐานผลการเรียนรู้ตามที่มุ่งหวัง สามารถประกอบอาชีพได้อย่างมีความสุขและภาคภูมิใจเป็นที่พึงพอใจของนายจ้าง

3. สภาพการแข่งขันของอุดมศึกษา

3.1 ในปัจจุบันเป็นการแข่งขันที่รุนแรงขึ้น ในขณะที่ทรัพยากรมีจำกัด รวมทั้งผู้เรียนมีความต้องการการศึกษาที่มีคุณภาพและสอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน ประกอบกับผู้เรียนมีโอกาสเลือกสถาบันได้มากขึ้น ด้วยเหตุนี้ มหาวิทยาลัยจึงต้องค้นหา เอกลักษณ์เฉพาะที่ถนัด ทำได้ดี มีความเชี่ยวชาญและมีประสิทธิภาพที่สุด เพื่อทุ่มทรัพยากรในการพัฒนาหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน การวิจัย การพัฒนาบุคลากร ที่เป็นจุดเด่นนั้นได้อย่างมีคุณภาพ และแตกต่างจากสถาบันอุดมศึกษาอื่น

3.2 การเปิดเสรีทางการศึกษา เป็นช่องทางให้เกิดการขยายสาขาวิชาที่ไทยแกร่ง หรือมีความพร้อมไปสู่ต่างประเทศได้ แต่ต้องยอมรับว่าการเปิดเสรีทางการศึกษาของไทยยังไม่มีความพร้อมเพียงพอเนื่องจากมีข้อจำกัดในเรื่องอำนาจการต่อรอง กฎระเบียบต่าง ๆ รวมถึงความสามารถในการแข่งขันกับสถาบันอุดมศึกษาจากต่างประเทศที่มีคุณภาพมากกว่า ดังนั้นในอนาคตข้างหน้า สถาบันอุดมศึกษาอาจจะสามารถขยายตลาดการศึกษาไปต่างแดนได้ เฉพาะในสาขาที่เป็นเอกลักษณ์ไทย เช่น สอนการทำอาหารไทย ดนตรีไทย รำไทย หัตถกรรมไทย ภาษาไทย เป็นต้น

3.3 การแข่งขันด้านการศึกษา ไม่ถูกจำกัดอยู่ในเขตพื้นที่ใดพื้นที่หนึ่งอีกต่อไป แต่จะขยายสู่การแข่งขันระดับภูมิภาคและระดับโลกมากขึ้น ส่งผลให้การแข่งขันการศึกษาจะทวีความรุนแรงขึ้นอย่างต่อเนื่อง มหาวิทยาลัยจึงต้องเร่งพัฒนาระบบบริหารจัดการให้มีประสิทธิภาพ เร่งพัฒนาคุณภาพการศึกษา เพื่อดึงดูดผู้เรียน ซึ่งหากไม่สามารถเร่งพัฒนาประสิทธิภาพในการบริหารพัฒนาคุณภาพการศึกษา หรือมีจุดเด่นที่น่าดึงดูดมากเพียงพอ ย่อมทำให้ไม่สามารถแข่งขันได้ และอาจต้องปิดตัวหรือควมรวมกิจการกับสถาบันอุดมศึกษาอื่นไปในที่สุด

3.4 สถาบันอุดมศึกษาในปัจจุบันมุ่งเชิงพาณิชย์มากขึ้น ซึ่งเป็นผลมาจากการเปลี่ยนสถานะสู่การเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับ ทำให้ต้องพึ่งตัวเองมากขึ้น ดังจะเห็นได้จากมหาวิทยาลัยหลายแห่งในปัจจุบัน ต่างหาช่องทางที่จะทำรายได้เข้าสู่มหาวิทยาลัยในรูปแบบต่าง ๆ เช่น การจัดทำโฆษณา การเปิดหลักสูตรปริญญาโท

ปริญญาเอก เป็นต้น เพื่อลดการพึ่งพิงงบประมาณจากรัฐ แต่ในขณะเดียวกันอาจส่งผลกระทบต่อเชิงลบตามมา หากไม่คำนึงถึงคุณภาพการจัดการศึกษา รวมถึงอาจเกิดการทำให้ผิดจรรยาบรรณในวิชาชีพ

4. ความต้องการของท้องถิ่นและสังคม

บุคลากรทุกภาคส่วนในท้องถิ่นที่เกี่ยวข้อง ต้องการให้มหาวิทยาลัยเพชรบุรี ยึดมั่นแนวทางการเป็นสถาบันอุดมศึกษาเพื่อปวงชนและพัฒนาท้องถิ่น โดยมหาวิทยาลัยควรพัฒนา คุณภาพคนในท้องถิ่น ส่งเสริมการเรียนรู้ตามกระแสพระราชดำรัส และโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ พัฒนาท้องถิ่นที่มีคุณภาพ จัดตั้งศูนย์วิจัยเฉพาะทาง ศูนย์นวัตกรรมสิ่งประดิษฐ์ เพิ่มศักยภาพการบริหารจัดการวิจัยเชิงบูรณาการ เพิ่มขีดความสามารถในการวิจัยและพัฒนา พัฒนาและถ่ายทอดงานวิจัยนวัตกรรมสิ่งประดิษฐ์ โดยมุ่งเน้นให้เกิดทรัพย์สินทางปัญญา เพิ่มขีดความสามารถในการให้บริการวิชาการแก่สังคม สร้างระบบการศึกษาทางเลือก และพัฒนาหลักสูตรที่ตอบสนองความต้องการของท้องถิ่น

มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี หลีกเลียงปัญหาดังกล่าวข้างต้นไม่ได้ จำเป็นต้องเร่งรัดพัฒนาปฏิรูป และปรับเปลี่ยนการจัดการศึกษาและการเรียนการสอน เพื่อให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงที่เป็นไปอย่างรวดเร็วและรุนแรง มหาวิทยาลัยมีพันธกิจที่สำคัญคือ การผลิตบัณฑิต มหาวิทยาลัยจะสามารถดำเนินการกิจตามบทบาทหน้าที่ดังกล่าวให้บรรลุผลได้อย่างมีคุณภาพและประสิทธิภาพ จำเป็นต้องมีความคล่องตัวและมีความอิสระในการดำเนินงาน

2. สภาพปัญหาของมหาวิทยาลัย

จากผลการประเมินคุณภาพภายนอกรอบที่ 2 ของสำนักรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) รายงานผลการประกันคุณภาพภายในของมหาวิทยาลัยในปีการศึกษา 2551 และรายงานผลการประเมินการปฏิบัติราชการของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.) สามารถสรุปประเด็นปัญหานำไปสู่การปรับปรุงแก้ไข ดังนี้

2.1 ด้านคุณภาพบัณฑิต

2.1.1 ภาพลักษณ์ของบัณฑิตยังไม่เป็นที่ยอมรับของสังคม จึงควรสร้างภาพลักษณ์ใหม่ให้บัณฑิตของราชภัฏเพชรบุรี โดยมหาวิทยาลัยต้องเน้นที่กระบวนการผลิตบัณฑิต รวมทั้งการประชาสัมพันธ์ให้มองเห็นภาพลักษณ์ที่สร้างใหม่ ซึ่งจะส่งผลให้นักศึกษามีงานทำและโอกาสได้รับเงินเดือนตามเกณฑ์จะมีมากขึ้นด้วย

2.1.2 การตีพิมพ์บทความจากงานวิทยานิพนธ์ยังมีน้อย จึงควรการใช้ทั้งข้อบังคับและ การสร้างแรงจูงใจในการได้มาซึ่งบทความจากวิทยานิพนธ์ที่ตีพิมพ์ทั้งต่ออาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์และตัวนักศึกษาเอง

2.1.3 วิทยานิพนธ์ยังขาดมาตรฐาน ดังนั้นเพื่อมาตรฐานคุณภาพและความเข้มแข็งในการผลิตบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยฯ จะต้องมีการพัฒนาคุณภาพของวิทยานิพนธ์ให้ได้รับการยอมรับและตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารที่มี Peer Review กำหนดแนวทางการเพิ่มผลงานจากวิทยานิพนธ์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกลุ่มสาขาวิศวกรรมศาสตร์และศึกษาศาสตร์ และกลุ่มสาขาวิชาบริหารธุรกิจ

2.2 ด้านหลักสูตรและการเรียนการสอน

2.2.1 ควรสร้างมาตรฐานทางวิชาการเพื่อให้งานทางวิชาการและศักยภาพบุคลากรของสถาบันมีความน่าเชื่อถือและเป็นที่ยอมรับในวงการการศึกษาและวงการวิชาชีพต่าง ๆ ตามที่มหาวิทยาลัยกำหนดไว้เป็นวัตถุประสงค์ มหาวิทยาลัยจึงต้องร่วมพลังในการสร้างมาตรฐาน โดย Bench Mark กับมหาวิทยาลัยที่ได้รับการยอมรับอย่างสม่ำเสมอ และทำงานเน้นคุณภาพมากขึ้น

2.2.2 ค่าใช้จ่ายระบบห้องสมุด คอมพิวเตอร์และศูนย์สารสนเทศ ต่อจำนวนนักศึกษาต่ำมาก ควรพัฒนาเพื่อให้นักศึกษาก้าวทันกับโลกเทคโนโลยี

2.2.3 ควรจัดระบบการจัดการฝึกงานในสถานประกอบการในเชิงสหกิจศึกษาโดยจัดเป็นหลักสูตรเพื่อการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับนักศึกษา เพื่อช่วยแก้ปัญหาการรับเงินเดือนต่ำกว่าคุณวุฒิ

นอกจากนั้น คณะทำงานจัดทำแผนพัฒนามหาวิทยาลัย ระยะ 5 ปี (พ.ศ. 2553-2567) ได้พิจารณา ทบทวนการดำเนินงานการจัดการเรียนการสอน ในรอบปีที่ผ่านมา พบปัญหา อุปสรรค และจุดที่ควรได้รับการแก้ไข ดังนี้

1. การบริหารจัดการนักศึกษายังต้องเร่งรัดในการสร้างจุดเน้น และอัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ให้เป็นที่ยอมรับของสังคม
2. การเรียนการสอนยังไม่ตอบสนองการปฏิรูปการเรียนรู้ที่เป็นการปฏิบัติให้นักศึกษา
3. การประชาสัมพันธ์และการตลาดมหาวิทยาลัยต้องมีแผนในเชิงรุกและดำเนินการอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้ภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัยสู่สาธารณะอย่างสม่ำเสมอ

จากการทบทวนยุทธศาสตร์การผลิตบัณฑิตและวิชาการของมหาวิทยาลัยในรอบปีที่ผ่านมาจาก

1. การวิเคราะห์เอกสารการบันทึกรายงานการประชุมของคณบดี(กช.)คณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัย (กบ.) สภาวิชาการ และสภามหาวิทยาลัยในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับงานวิชาการ
2. การสังเคราะห์ประเด็นจากระดมความคิดคณบดี รองคณบดี ฝ่ายวิชาการและฝ่ายกิจการนักศึกษา ประธานสาขาวิชา คณาจารย์ คณะกรรมการองค์การนักศึกษา คณะกรรมการสภานักศึกษา สโมสรนักศึกษาและตัวแทนนักศึกษา
3. การศึกษาประกาศเกณฑ์มาตรฐานของกระทรวงศึกษาธิการเกี่ยวกับมาตรฐานหลักสูตร และการกำหนดการเป็นกลุ่มมหาวิทยาลัยประเภท 2) (มุ่งเน้นการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรีปีและการบริการสังคม

สรุปประเด็นปัญหาเพื่อนำไปทำแผนปรับปรุง ได้ดังนี้

1. ด้านหลักสูตร

- 1.1 ขาดจุดเน้นที่แสดงอัตลักษณ์มหาวิทยาลัย
- 1.2 ขาดการตอบสนองความต้องการของชุมชน สังคมและความชัดเจนการเชื่อมโยง วิสัยทัศน์ของภูมิภาคตะวันตก จังหวัดและประเทศ
- 1.3 ขาดการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรอย่างต่อเนื่อง
- 1.4 ขาดมาตรฐานการเรียนการสอนและไม่ตรงเจตนาหลักสูตร
- 1.5 บางหลักสูตรอาจารย์โดยเฉพาะหลักสูตร สาขาขาดแคลนขาดอาจารย์ประจำหลักสูตร

ครบตามกรอบมาตรฐานหลักสูตร(TOF)

2. ด้านอาจารย์

- 2.1 คุณวุฒิอาจารย์ต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐาน สกอ. จำแนกตามประเภทกลุ่มของมหาวิทยาลัย (Category)เป้าหมายภายใน 2-5 ปีข้างหน้า เป็นมหาวิทยาลัย ประเภท (ข2)เน้นการผลิตบัณฑิตระดับปริญญาตรีและพัฒนาสังคมคุณวุฒิอาจารย์ระดับปริญญาเอก (50): ปริญญาโท (50) พื้นที่บริการจังหวัดของภูมิภาค นักศึกษาสาขาวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีต่อสังคมศาสตร์มนุษยศาสตร์ 40:60 มีพันธกิจและบทบาทในการพัฒนา

สังคมและประเทศ องค์การปกครองท้องถิ่น ,การผลิตและธุรกิจภูมิภาค , การเรียนรู้ตลาดชีวิต กำลังคน
ขับเคลื่อนการเปลี่ยนแปลงท้องถิ่น, Knowledge Worker

2.2 จำนวนอาจารย์ประจำหลักสูตรและคุณวุฒิอาจารย์ต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐาน TOFอาจารย์
ประจำหลักสูตรบางสาขาวิชาโดยเฉพาะสาขาขาดแคลน โดยศักยภาพอาจารย์ของคณะเทคโนโลยีการเกษตร
ในบางสาขาได้ สาขาวิชาเกษตรศาสตร์ การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ สัตวศาสตร์ และครุศาสตร์เกษตร

2.3 ตำแหน่งทางวิชาการระดับผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์และศาสตราจารย์ของ
อาจารย์มีสัดส่วนที่น้อยกว่า เช่น อาจารย์พนักงานมหาวิทยาลัย 130 คนไม่มีตำแหน่งทางวิชาการและอาจารย์
ประเภทข้าราชการมีตำแหน่งทางวิชาการไม่ถึงร้อยละ 50 ตลอดจนบทความทางวิชาการและการวิจัยการที่
ตีพิมพ์ต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐานของ กพอ.

2.3.1 ผลงานทางวิชาการ

2.3.2 เอกสารประกอบการสอน/ตำรา

2.3.3 บทความวิจัย/บทความทางวิชาการ

3. นักศึกษา

3.1 การกำหนดคุณลักษณะนักศึกษาและคุณลักษณะบัณฑิตไม่ชัดเจน

3.2 การบริหารจัดการกิจกรรมสู่คุณลักษณะนักศึกษาที่พึงประสงค์ไม่ชัดเจน

3.3 กระแสค่านิยมการแต่งกายของนักศึกษาเลียนแบบดารานักร้องมากกว่าการให้คุณค่าของ
เครื่องแบบนักศึกษา

3.4 คุณธรรมจริยธรรมสำคัญๆ ของการเรียนรู้และการดำเนินชีวิต เช่น ใฝ่เรียนใฝ่รู้ อดทน เพียร
พยายาม จิตอาสา/จิตสาธารณะ

4. ระบบการจัดการศึกษา ระบบการควบคุม/กำกับมาตรฐานและระบบสารสนเทศ

4.1 การบริหารจัดการการศึกษาเชิงนโยบายยังต้องเร่งรัดกำหนดอัตลักษณ์ จุดเด่นของ
มหาวิทยาลัยให้ชัดเจน และให้มีการเชื่อมโยงไปยังคณะ สาขาวิชา

4.2 ระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารจัดการศึกษายังขาดความเสถียร

4.3 ระบบการวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอน ยังขาดระบบการจัดการที่ดี อาจารย์ยัง
ขาดความรู้ความเข้าใจ ทักษะการวัดผลและประเมินผล

5. มาตรฐานโครงสร้างพื้นฐาน อาคารเรียน ห้องเรียน และห้องปฏิบัติการที่เอื้อต่อการจัดการศึกษา
สู่การเป็นมหาวิทยาลัย “Green University, Cyber University Quality University”

เมื่อพิจารณาตามปรัชญาของมหาวิทยาลัยในการจัดการศึกษาที่มีคุณภาพและส่งเสริมการเรียนรู้
ตลอดชีวิต และมีวิสัยทัศน์ในการผลิตบัณฑิตที่มีคุณธรรมนำความรู้ บูรณาการภูมิปัญญาท้องถิ่น บนพื้นฐาน
การเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างมีคุณภาพ ดังนั้น พันธกิจอย่างหนึ่งของคณะเทคโนโลยีการเกษตรที่ต้องกระทำอย่าง
เร่งด่วน ได้แก่ การพัฒนาคุณภาพหลักสูตรให้ได้มาตรฐานและตอบสนองความต้องการของท้องถิ่น ซึ่งจะเป็น
การพัฒนาคุณภาพ มาตรฐานการศึกษาและการเรียนรู้ของนักศึกษา โดยมีกลยุทธ์การดำเนินการในการพัฒนา
ความรู้ ความสามารถและสมรรถนะของอาจารย์ที่พึงประสงค์ รวมทั้งการพัฒนาคุณภาพของระบบการเรียน
การสอนระบบการควบคุมมาตรฐานและการประกันคุณภาพ ขับเคลื่อนให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน อันจะเป็น

การเพิ่มโอกาสทางการศึกษาและการเรียนรู้ตลอดชีวิต เสริมสร้างและเชื่อมโยงเครือข่ายเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืนของท้องถิ่น ประเทศ และประชาคมโลก

กล่าวคือ เป้าหมายระยะยาว ของคณะเทคโนโลยีการเกษตรที่มีพันธกิจหลักในการ ผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพ จะต้องมียุทธศาสตร์ที่มีคุณภาพ(Local to Global) ตอบสนองต่อความต้องการประชาชนท้องถิ่นและประชาคมเศรษฐกิจ ASEAN และต้องผ่านมาตรฐานหลักสูตร TQF /มาตรฐานองค์การวิชาชีพ ด้านคุณภาพนักศึกษา(Best and Bright) เน้นอัตลักษณ์นักศึกษาของคณะ “ซื่อสัตย์ มีวินัย ใฝ่เรียนรู้ สู้งาน ปฏิบัติการเด่น ” โดยในกระบวนการที่ได้มาซึ่งบัณฑิตที่พึงประสงค์ ปัจจัยด้าน คุณภาพอาจารย์(Bright, Nice and Profession)คุณวุฒิการศึกษาปริญญาเอก :โท (50:50)มองคูดี และมีความเป็นครูมืออาชีพ นับว่าเป็นปัจจัยสำคัญในการผลิตบัณฑิตให้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ประกอบกับปัจจัยด้านคุณภาพระบบการเรียนการสอน การควบคุมมาตรฐานและการประกันคุณภาพต้องผ่านระบบการประเมินภายในและภายนอกทั้งระดับ มหาวิทยาลัย คณะ สาขาวิชา คณะเทคโนโลยีการเกษตรจึงมุ่งสู่การพัฒนาให้เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้เพื่อให้โอกาสทางการศึกษาแก่ทุกคน ให้ความเสมอภาคทางการศึกษา และส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต

คณะเทคโนโลยีการเกษตรเป็นหน่วยงานที่ จัดกลุ่มหลักสูตรเพื่อการพัฒนา (Clusters) กลุ่มที่ 3 ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี โดยเป็นกลุ่ม ด้านอาหารและสุขภาพกับการบูรณาการภูมิปัญญาท้องถิ่น ซึ่งมีเป้าหมายในการเป็น “มหาวิทยาลัยแห่งการอาหารและสุขภาพภายใน 3 ปี

ในการกำหนดเป้าประสงค์ของยุทธศาสตร์จึงได้วางเป้าหมายที่จะให้อาจารย์และบุคลากรมีศักยภาพ สามารถนำเทคโนโลยีสารสนเทศสมัยใหม่ มาประยุกต์ใช้ในการทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีความก้าวหน้าในตำแหน่งทางวิชาการและหน้าที่การงาน เป็นผู้ที่มีความรู้ คุณธรรม และจริยธรรม เป็นแบบอย่างที่ดีต่อลูกศิษย์ จึงจะส่งผลให้มีการจัดการเรียนการสอนหลากหลายรูปแบบ เสริมสร้างประสบการณ์การเรียนรู้และเตรียมความพร้อมแก่นักศึกษา ได้มาตรฐานตามระบบการประกันคุณภาพการศึกษา รวมถึงเกิดการ ขยายโอกาสทางการศึกษา เป็นสังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิต สร้างและเชื่อมโยงเครือข่ายแห่งการเรียนรู้เพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืนของท้องถิ่น ประเทศ และประชาคมโลก

ส่วนที่ 2 ศักยภาพของคณะเทคโนโลยีการเกษตร

ศักยภาพการพัฒนาของคณะเทคโนโลยีการเกษตร

การพัฒนาอาจารย์และบุคลากรเพื่อให้มีตำแหน่งทางวิชาการและนำไปให้เกิดการพัฒนาองค์กรสู่องค์กรแห่งการเรียนรู้จำเป็นต้องสร้างระบบในการจัดการความรู้ โดยเริ่มจากการวิเคราะห์จุดเด่น-จุดด้อยขององค์กร ดังนั้น อาจารย์ บุคลากรและนักศึกษาของคณะเทคโนโลยีการเกษตรได้ร่วมกันระดมสมองเพื่อวิเคราะห์ปัจจัยภายในและภายนอกองค์กรโดย SWOT analysis และวิเคราะห์กำหนดตำแหน่งองค์กรด้วยเทคนิค TOWS Matrix จากสถานการณ์ 4 แบบและการระบุตำแหน่งขององค์กร ได้ผลดังนี้

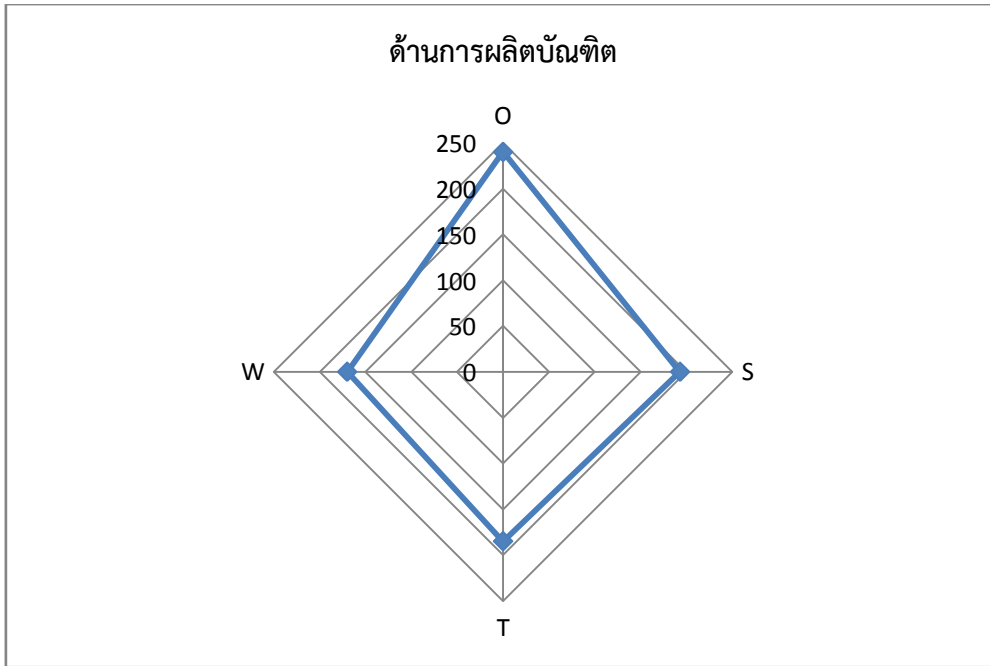
1.ด้านการผลิตบัณฑิต

การผลิตบัณฑิตของคณะเทคโนโลยีการเกษตรเป็นกลยุทธ์ SO strategies “ภายนอกเอื้อและภายในเด่น” เป็นสถานการณ์แบบผู้แสวงหา (Prospector) ที่ได้เปรียบเพราะประกอบไปด้วยโอกาสจากปัจจัยภายนอกและจุดแข็งของคณะ โดยปัจจัยภายนอกที่เอื้อ ได้แก่

1. การดำเนินการของคณะฯ สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยของมหาวิทยาลัยและจังหวัด
2. คณะฯ มีเครือข่ายด้านความร่วมมือทางวิชาการและสังคมภายนอก
3. ความก้าวหน้าทาง ICT ดีขึ้น
4. กระแสด้านการส่งเสริมความมั่นคงทางอาหารทำให้นักเรียนเกิดความสนใจมาเรียนมากขึ้น
5. นักศึกษามีค่านิยมในการเรียนใกล้บ้าน

จุดแข็ง ได้แก่

1. มีการดูแลนักศึกษาอย่างใกล้ชิดดีมาก
2. มีการพัฒนานักศึกษาด้านวิชาชีพที่เข้มแข็ง
3. มีการบูรณาการเรียนการสอนกับการวิจัย และบริการวิชาการ
4. มีสื่อใช้ในการเรียนการสอนครบ
5. นักศึกษามีความอดทนอดกลั้น

ภาพที่ 1 TOWS Matrix ด้านการผลิตบัณฑิต

2.งานวิจัยและบริการวิชาการ

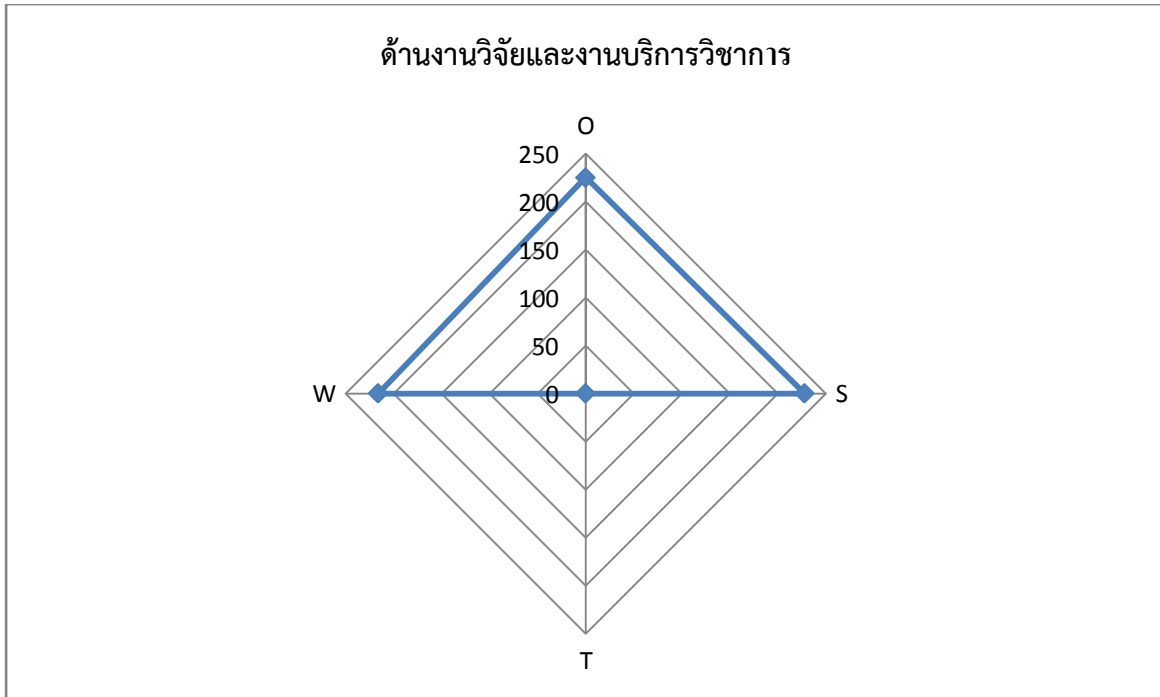
งานวิจัยและบริการวิชาการของคณะเทคโนโลยีการเกษตรเป็นกลยุทธ์ SO strategies “ภายนอกเหนือและภายในเด่น” เป็นสถานการณ์แบบผู้แสวงหา (Prospector) ที่ได้เปรียบเพราะประกอบไปด้วยโอกาสจากปัจจัยภายนอกและจุดแข็งของคณะ

โดยปัจจัยภายนอกที่เหนือ ได้แก่

1. ชุมชนในท้องถิ่นต้องการองค์ความรู้ทางการเกษตร
2. มีแหล่งทุนวิจัยภายนอกจำนวนมาก
3. คณะฯมีเครือข่ายด้านงานวิจัย
4. มีเวทีเผยแพร่ผลงานวิจัยระดับชาติ/นานาชาติ

จุดแข็ง

1. อาจารย์มีศักยภาพ/ธรรมชาติการเป็นนักวิจัย
2. งานวิจัยสอดคล้องกับท้องถิ่น
3. คณะส่งเสริมและสนับสนุนในการทำงานวิจัย
4. มีเครือข่ายวิจัยในท้องถิ่น
5. มีการบูรณาการงานวิจัยร่วมกับการเรียนการสอนและบริการวิชาการ

ภาพที่ 2 TOWS Matrix ด้านวิจัยและการบริการ

3.สืบสานโครงการพระราชดำริ

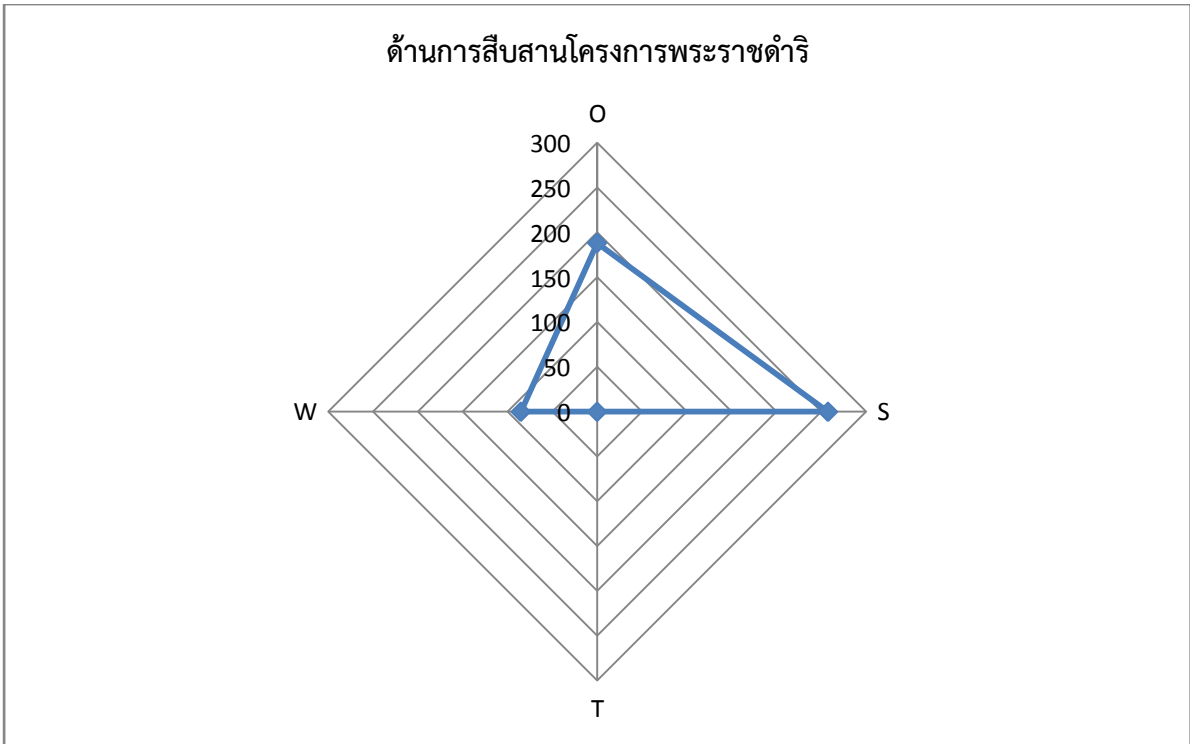
งานสืบสานโครงการพระราชดำริฯของคณะเทคโนโลยีการเกษตรเป็นกลยุทธ์ SO strategies “ภายนอกเอื้อและภายในเด่น” เป็นสถานการณ์แบบผู้แสวงหา (Prospector) ที่ได้เปรียบเพราะประกอบไปด้วยโอกาสจากปัจจัยภายนอกและจุดแข็งของคณะ

โดยปัจจัยภายนอกที่เอื้อ ได้แก่

1. มีความร่วมมือในทุกภาคส่วนในการสืบสานโครงการพระราชดำริ
2. เป็นจังหวัดที่มีโครงการพระราชดำริมากที่สุดในประเทศ
3. สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11
4. มีการพัฒนาสื่อ ICT ของโครงการพระราชดำริ
5. สอดคล้องกับนโยบายของมหาวิทยาลัย และจังหวัด

จุดแข็ง

1. มีการสอดแทรกโครงการพระราชดำริในรายวิชาการเรียนการสอน
2. มีการนำนักศึกษาเข้าไปมีส่วนร่วมในโครงการ
3. บุคลากรมีศักยภาพที่จะส่งเสริมและเต็มใจในการทำ
4. มีการทำความร่วมมือกับหน่วยงานในหน่วยงานพระราชดำริ
5. มีการจัดสรรงบประมาณ

ภาพที่ 3 TOWS Matrix ด้านการสืบสานโครงการพระราชดำริ

4.ส่งเสริมและทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

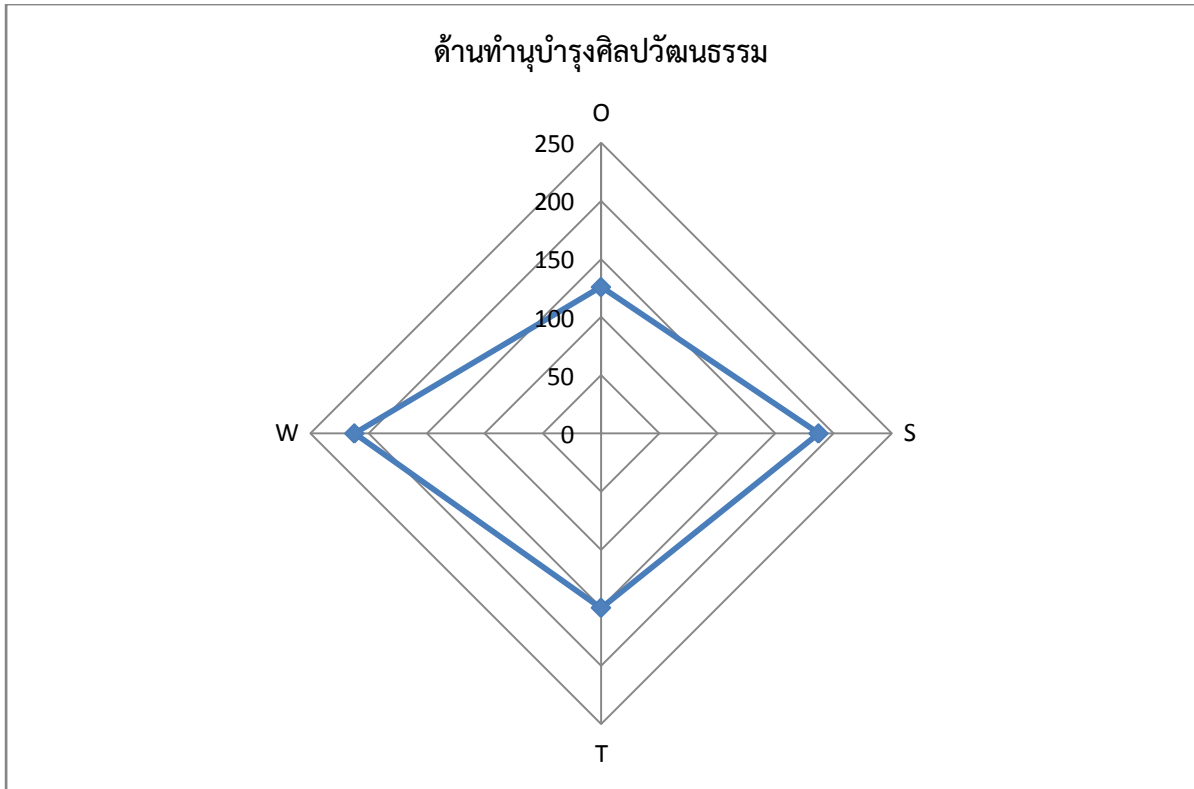
งานด้านส่งเสริมและทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมของคณะเทคโนโลยีการเกษตรตกอยู่ในสถานการณ์WT Strategies แบบผู้ป้องกัน(Defender) ภายใต้กลยุทธ์ “ภายนอกจุดและภายในด้อย” จะต้องดำเนินการการแก้ไขจุดอ่อนและหลบหลีกอุปสรรคจากภายนอก

จุดอ่อน ได้แก่

1. ไม่มีการสร้างเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมของคณะ ในระดับที่เป็นมาตรฐานหรือบรรทัดฐานต่อสังคมได้
2. ขาดการสร้างบรรยากาศด้านวัฒนธรรมอย่างต่อเนื่อง (แต่งกายชุดไทย)
3. งบประมาณไม่เพียงพอในด้านส่งเสริมและทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม
4. วัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการทำกิจกรรมศิลปวัฒนธรรมไม่เพียงพอ
5. ขาดการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์สู่ภายนอก

อุปสรรคภายนอก ได้แก่

1. รับค่านิยม/วัฒนธรรมสากลตะวันตกเข้ามามากขึ้น
2. มีการใช้เทคโนโลยีใหม่ ๆ แทนการใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่น

ภาพที่ 4 TOWS Matrix ด้านทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

5.ด้านการพัฒนาระบบบริหารจัดการและการประกันคุณภาพ

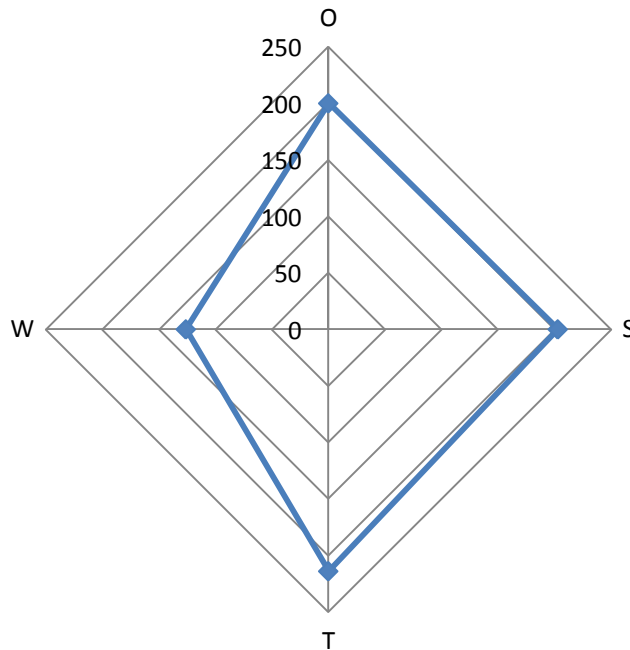
การพัฒนาระบบบริหารจัดการและการประกันคุณภาพของคณะเทคโนโลยีการเกษตรเป็นกลยุทธ์ ST strategies “ภายนอกจุดแต่ภายในเด่น” เป็นสถานการณ์แบบผู้เปลี่ยนแปลง (Reactor) มีอุปสรรคจากภายนอกแต่ภายในองค์กรยังมีจุดแข็งอยู่ โดยปัจจัยภายนอกที่อุปสรรค ได้แก่

1. ระบบสารสนเทศมีปัญหาทำให้การลงทะเบียนเรียน/การส่งเกรดยาก
2. ขาดการประสานงานของหน่วยงานภายนอกกับคณะ
3. ภาวะเศรษฐกิจโลกตกต่ำ/การผูกพันทางเศรษฐกิจทำให้ค่าครองชีพสูงขึ้น
4. ภาวะวิกฤตทางการเมือง

จุดแข็ง ได้แก่

1. ใช้ระบบประกันคุณภาพในการบริหารจัดการ
2. มีการจัดสรรการทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ (แบ่งความรับผิดชอบ)
3. ผู้บริหารและอาจารย์ให้ความสำคัญกับงานประกันคุณภาพ
4. มีระบบการประเมินผู้บริหาร/อาจารย์และบุคลากร
5. มีแผนในการบริหารจัดการในทุกด้าน

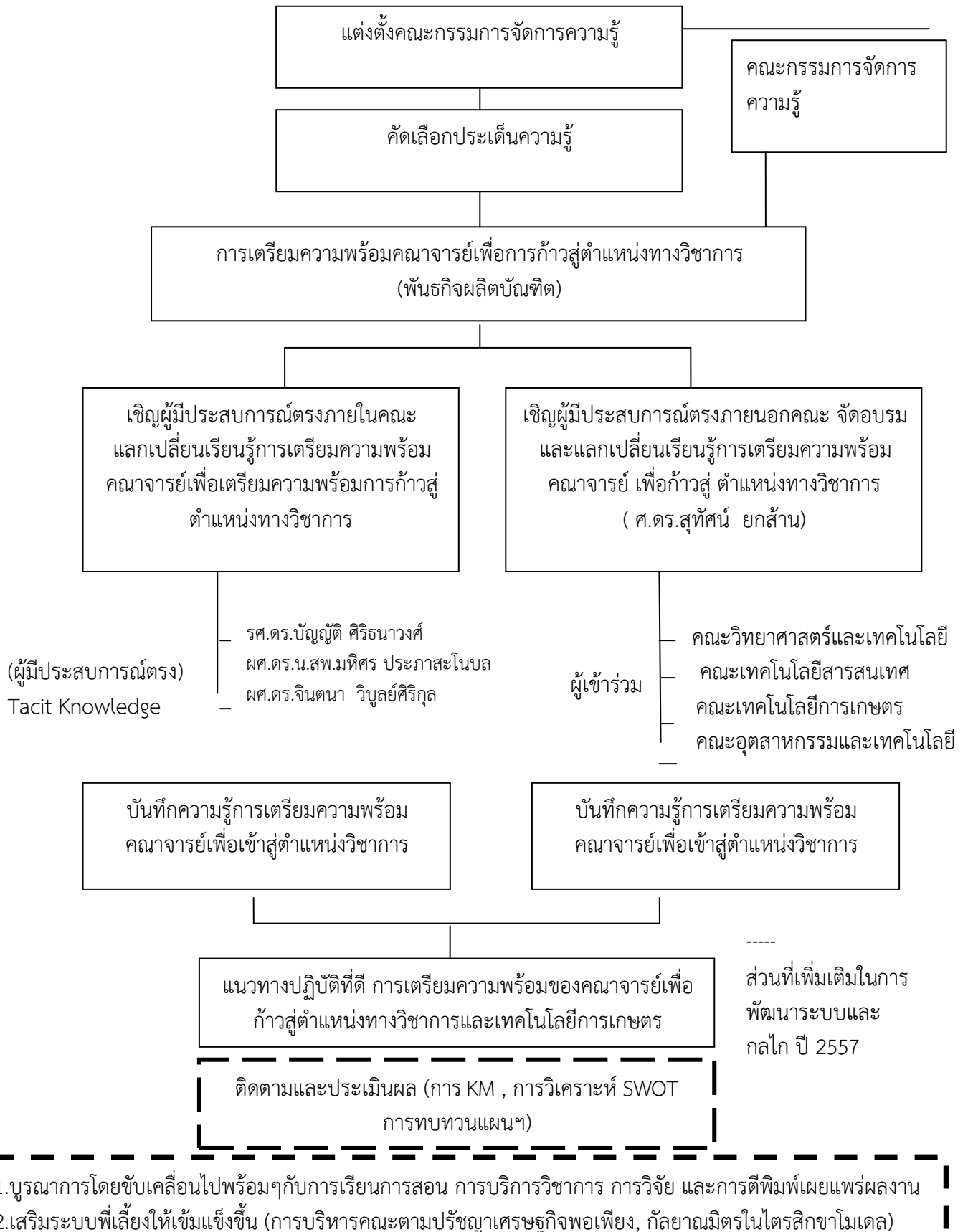
ด้านการพัฒนาระบบบริหารจัดการและการประกันคุณภาพ

ภาพที่ 5 TOWS Matrix ด้านการพัฒนาระบบบริหารจัดการและการประกันคุณภาพ

ทั้งนี้ การทบทวนระบบและกลไกการเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการของคณาจารย์เพื่อผลักดันให้เกิดผลอย่างเป็นรูปธรรม จึงเน้นให้คณาจารย์ภายในคณะได้มีส่วนร่วมในการ กำหนดกลยุทธ์และตัวบ่งชี้ของคณะในการพัฒนาอาจารย์ให้มีตำแหน่งทางวิชาการหรือมีตำแหน่งทางวิชาการที่สูงขึ้น อย่างสม่ำเสมอผ่านที่ประชุมอาจารย์ประจำคณะ(รายงานการประชุมอาจารย์ ปี 2556-2557) โดยในปี 2557นี้ คณาจารย์ได้ร่วมกันเสนอแนะว่าควรที่จะได้จัดโครงการส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพด้านวิชาการของคณาจารย์ โครงการพัฒนาระบบการจัดสรรเงินสนับสนุนพิเศษสำหรับคณาจารย์ที่มีผลงานวิชาการ โครงการพัฒนาทักษะด้านภาษาอังกฤษเพื่อการเขียนผลงาน/การนำเสนอเผยแพร่ตีพิมพ์ผลงาน โครงการพัฒนาผลงานทางวิชาการหรืองานวิจัยเพื่อการรับรองลิขสิทธิ์หรือรับรองคุณภาพจากหน่วยงานที่เชื่อถือได้ ทุนสนับสนุนการเผยแพร่ตีพิมพ์ผลงาน การอบรมพัฒนาข้อเสนอโครงการเพื่อขอทุนวิจัยทั้งจากหน่วยงานภายในและภายนอก การพัฒนาระบบพี่เลี้ยง เป็นต้น คณะกรรมการการจัดการความรู้ประจำคณะเทคโนโลยีการเกษตรได้มีมติเห็นชอบร่วมกันในการดำเนินการจัดการความรู้อย่างต่อเนื่องในประเด็นการพัฒนาอาจารย์เพื่อขอตำแหน่งทางวิชาการ เป็นปีที่ 2 ในการประชุมเมื่อวันที่ 30 มิถุนายน 2558 ณ อาคารเฉลิมพระชนมพรรษา 7 รอบ

ส่วนที่ 3 ระบบและกลไกการเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการ คณะเทคโนโลยีการเกษตร
ปี 2557

ระบบและกลไกการจัดการความรู้การเตรียมความพร้อมคณาจารย์เพื่อก้าวสู่ตำแหน่งทางวิชาการ
ปีการศึกษา 2556 คณะเทคโนโลยีการเกษตร

ส่วนที่ 4 บันทึกความรู้การเตรียมความพร้อมคณาจารย์เพื่อเข้าสู่ตำแหน่งวิชาการ

จากจากบันทึกความรู้ที่ได้จากการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในการเตรียมความพร้อมคณาจารย์เพื่อก้าวสู่ตำแหน่งทางวิชาการในวันที่ 10 มิถุนายน 2557 ณ อาคารเฉลิมพระเกียรติ คณะเทคโนโลยีการเกษตรโดยผู้ มีประสบการณ์ตรงภายนอกคณะคุณสุทธิทิพย์ พลายนพบุรุษ บรรณาธิการสำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์ ที่เป็นผู้เชี่ยวชาญ และมีประสบการณ์และองค์ความรู้ ในการเตรียมความพร้อมคณาจารย์เพื่อเพื่อก้าวสู่ตำแหน่งทางวิชาการได้นำเสนอแนวความคิดการประสบความสำเร็จในการเขียนผลงานวิชาการทุกประเภทในเอกสารประกอบการอบรม เรื่องการเตรียมต้นฉบับหนังสือ/ตำราวิชาการระดับอุดมศึกษาเพื่อส่งตีพิมพ์ในสำนักพิมพ์ที่จะประสบความสำเร็จในการเขียนผลงานวิชาการทุกประเภทควรเริ่มต้นจากการปลูกนิสัยรักการอ่าน หาแนวให้เจอ ฝึกอย่างอดทนจากง่ายไปหายาก เรียนรู้จากผู้อื่น ตื่นขึ้นมาทำงานได้สักหน่อย จินตนาการถึงความสำเร็จ ทำความคิดให้ใหม่สดเสมอ บดให้ละเอียด ต้องละเอียดละไม ถอดหัวใจให้กับงาน ชยันให้เป็นปกติ นอกจากนี้เทคนิค 10 วิธีในการเขียนหนังสือให้ประทับใจคนอ่าน ควรเริ่มต้นจากการใช้ภาษาเรียบง่าย อย่าคิดว่าผู้อื่นรู้เรื่องเดิมแล้ว เขียนให้อ่านง่าย คิดก่อนเขียน เขียนให้ตรงประเด็น ใช้คำคุ้นเคย เขียนประโยคให้กระชับ ใช้คำน้อย ความหมายกว้าง เขียนหนังสือให้เว้นวรรค ปรับสำนวนก่อนเผยแพร่ ตั้งย่อหน้าให้มีความหมาย ซึ่งในการทำผลงานวิชาการในแต่ละตำแหน่งจะมีระยะเวลาขั้นตอน ข้อกำหนดกฎและเกณฑ์ที่แตกต่างกันดังแผนภาพที่ 1-2 และตารางที่ 1-8 ดังนั้นการเตรียมความพร้อมคณาจารย์เพื่อก้าวสู่ตำแหน่งทางวิชาการต้องมีการวางแผน แนวทางและแนวปฏิบัติอย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้การเตรียมความพร้อมคณาจารย์เพื่อก้าวสู่ตำแหน่งทางวิชาการจำเป็นต้องมีความเข้าใจเรื่องการใช้งานลิขสิทธิ์ที่เป็นธรรมซึ่งในสถาบันการศึกษาในยุคสังคมฐานความรู้ สำหรับข้อเสนอแนะที่สำคัญในการจัดทำผลงานทางวิชาการเพื่อขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการโดยวิทยากรคุณสุทธิทิพย์ พลายนพบุรุษ แนะนำ อาทิ การใช้หลักสากลในการเขียน การสะกดคำ การอ้างอิง การย่อหน้า เว้นวรรค การกำหนดหัวข้อ ฯลฯ การนำผลวิจัยของตนเองมาปรับเข้าไปในเอกสารประกอบการสอน / คำสอนหรือตำราต่าง ๆ ของตนเองด้วย (ถ้าทำได้) จะดีมาก ส่วนในเอกสารประกอบการสอน / คำสอน ควรยกตัวอย่างให้นักศึกษา เห็นอย่างชัดเจนมากยิ่งขึ้น (พอสมควร) นอกจากนี้ ส่วนประกอบของตำรา หนังสือ และผลงานทางวิชาการ ควรเรียงลำดับให้ถูกต้องครบถ้วนดังต่อไปนี้ ปกนอก ไบรอนด์ ปกใน หน้า ISBN (ถ้ามี) บทคัดย่อ คำนิยม คำนำ กิตติกรรมประกาศ สารบัญ สารบัญตาราง สารบัญภาพ สารบัญแผนที่ เนื้อหา (เชิงอรรถ อัญประกาศ ตาราง ภาพประกอบ) บทสรุป (ถ้ามี) บรรณานุกรม ภาคผนวก อภิธานศัพท์ ดัชนี Index ประวัติผู้เขียน และตรวจดูศัพท์บัญญัติ การทับศัพท์ หรือศัพท์เฉพาะให้ถูกต้อง การอ้างอิงในเนื้อหาทั้งหมด ควรมีปรากฏในการอ้างอิงท้ายเล่ม (บรรณานุกรม) ให้ครบรวมทั้งการใช้คำให้ถูกต้องตรงตามความหมาย เช่น นวัตกรรม (ก่อสร้าง) + นวัตกรรม (สิ่งประดิษฐ์) ไม่ควรนำเอกสารอ้างอิงที่เก่าเกิน 10 ปี มาใช้อ้างอิง เพราะจะทำให้เนื้อหาขาดความทันสมัย ทั้งนี้ไม่ควรเกิน 5 ปี (บางสาขา) ในการเขียนเนื้อหา สามารถคัดลอกข้อมูลของผู้อื่นมาอ้างอิงในผลงานของเราได้ แต่ต้องอ้างอิงอย่างถูกต้อง และจะต้องมีการสรุปเนื้อหานั้น ๆ ด้วยสำนวนของเราเองขมวดท้ายทุกครั้ง รมั้ระวังเรื่องการนำภาพของผู้อื่นมาใส่ในผลงานของตน ต้องอ้างอิงทุกครั้งเป็นต้น

แผนภาพที่ 1 แสดงระยะเวลาการทำผลงานวิชาการ

ผลงานและความก้าวหน้าของอาจารย์

จบปริญญาตรี จบปริญญาโท จบปริญญาเอก

9 ปี

5 ปี

2 ปี

-----ผู้ช่วยศาสตราจารย์-----

----- (ความสามารถของตนเอง) -----

(3 ปี)

-----รองศาสตราจารย์-----

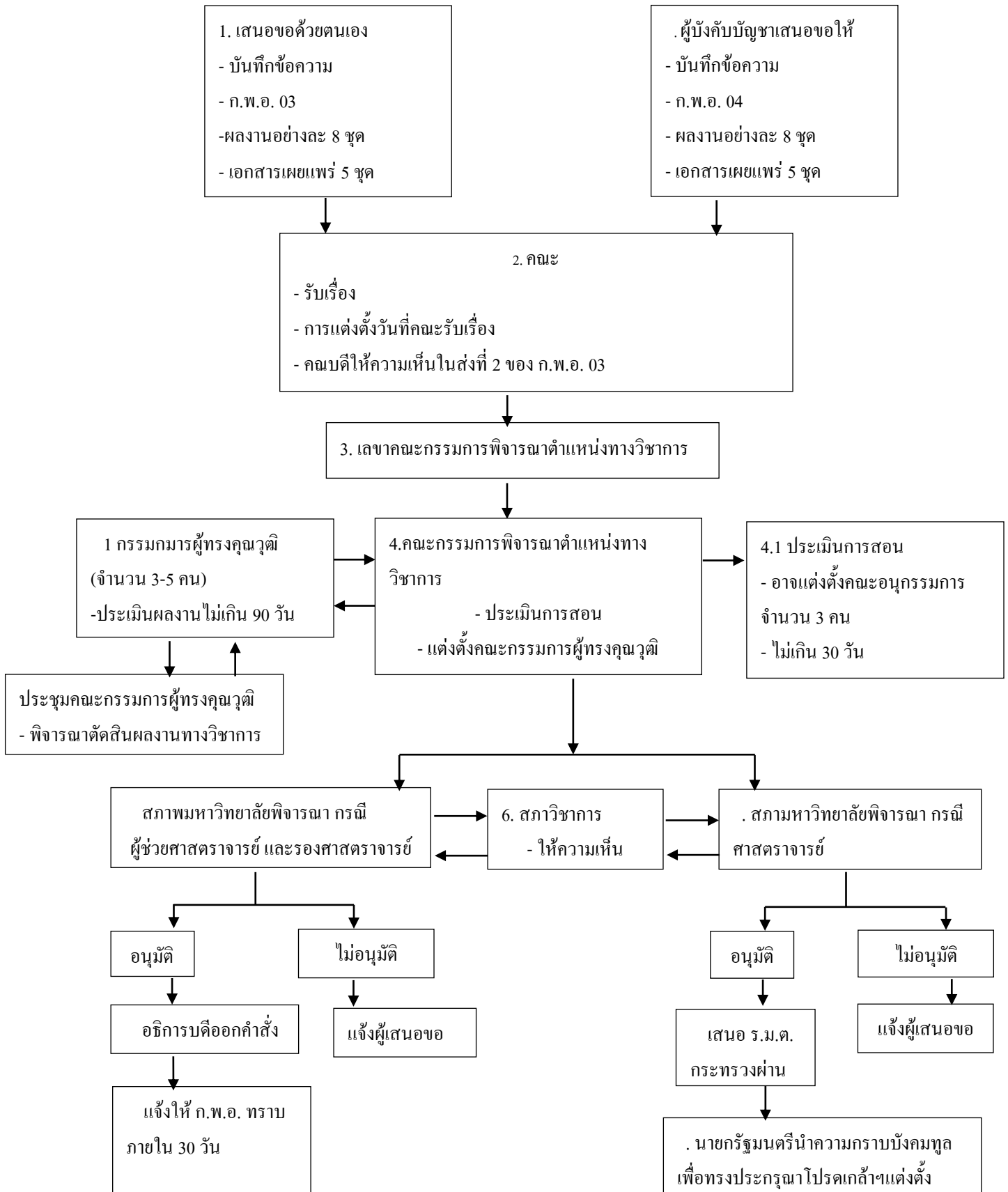
(2 ปี)

-----ศาสตราจารย์-----

หมายเหตุ : จบปริญญาตรี 14 ปี จบปริญญาโท 10 ปี จบปริญญาเอก 7 ปี ถึงได้ตำแหน่ง
ศาสตราจารย์

ที่มา : ภูสทธิ พลายนพ , 2556

แผนภาพที่ 2 แสดงขั้นตอนการดำเนินการเพื่อขอตำแหน่งทางวิชาการ
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์ที่มา(ภูสทธิ พลายชมพู, 2556)

ตารางที่ 1 แสดงข้อกำหนดคุณลักษณะของเอกสารประกอบการสอน

	เอกสารประกอบการสอน
คำนิยาม	ผลงานทางวิชาการที่ใช้ประกอบการสอนวิชาใดวิชาหนึ่งตามหลักสูตรของสถาบันอุดมศึกษาที่สะท้อนให้เห็นเนื้อหาวิชาและวิธีการสอนอย่างเป็นระบบ จัดเป็นเครื่องมือสำคัญของผู้สอนในการใช้ประกอบการสอน
รูปแบบ	เป็นเอกสารหรือสื่ออื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องในวิชาที่ตนสอน ประกอบด้วย แผนการสอน หัวข้อบรรยาย (มีรายละเอียดประกอบพอสมควร) และอาจมีสิ่งต่าง ๆ ดังต่อไปนี้ เพิ่มขึ้นอีกก็ได้ เช่น รายชื่อบทความหรือหนังสืออ่านประกอบ บทเรียบเรียงคำย่อเอกสารที่เกี่ยวข้องแผนภูมิ (chart) แถบเสียง (tape) หรือภาพเลื่อน (slide) เป็นต้น
การเผยแพร่	อาจเป็นเอกสารที่จัดทำเป็นรูปเล่มหรือถ่ายสำเนาเย็บเล่ม หรือเป็นสื่ออื่น ๆ เช่น ซีดีรอม ที่ได้ใช้ประกอบการสอนวิชาใดวิชาหนึ่งในหลักสูตรของสถาบันอุดมศึกษามาแล้ว
ลักษณะคุณภาพ	อยู่ในดุลยพินิจของสภาสถาบันอุดมศึกษาที่จะกำหนดเป็นข้อบังคับ

ที่มา : ภูสวดี พลายชมพู ,2556

ตารางที่ 2 แสดงข้อกำหนดกฎและเกณฑ์ของเอกสารคำสอน	
	เอกสารคำสอน
คำนิยาม	ผลงานทางวิชาการที่ใช้วิชาใดวิชาหนึ่ง ตามหลักสูตรของสถาบันอุดมศึกษาที่สะท้อนให้เห็นเนื้อหาวิชาที่สอน และวิธีการสอนอย่างเป็นระบบ โดยอาจพัฒนาขึ้นจากเอกสารประกอบการสอนจนมีความสมบูรณ์กว่าเอกสารประกอบการสอน จัดเป็นเครื่องมือสำคัญของผู้เรียนที่นำไปศึกษาด้วยตนเอง หรือเพิ่มเติมขึ้นจากการเรียนในวิชานั้น ๆ
รูปแบบ	เป็นเอกสารรูปเล่มหรือสื่ออื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับวิชาที่ตนสอน ประกอบด้วยแผนการสอน หัวข้อบรรยาย (มีรายละเอียดประกอบพอสมควร) และมีสิ่งต่าง ๆ ดังต่อไปนี้เพิ่มขึ้น เช่น รายชื่อบทความหรือหนังสืออ่านประกอบ บทเรียบเรียงคัดย่อเอกสารที่เกี่ยวข้อง แผนภูมิ (chart) แล็บเลื่อน (slide) ตัวอย่างหรือกรณีศึกษาที่ใช้ประกอบการอธิบายภาพ แบบฝึกปฏิบัติ รวมทั้งการอ้างอิงเพื่อขยายความที่มาของสาระและข้อมูล และบรรณานุกรมที่ทันสมัย
การเผยแพร่	ต้องได้รับการจัดทำเป็นรูปเล่มด้วยการพิมพ์ หรือถ่ายสำเนาเย็บเล่ม หรือสื่ออื่น ๆ ที่แสดงหลักฐานว่าได้เผยแพร่โดยใช้เป็น “คำสอน” ให้แก่ผู้เรียนในวิชานั้น ๆ มาแล้ว
ลักษณะคุณภาพ	อยู่ในดุลยพินิจของสภาสถาบันอุดมศึกษาที่จะกำหนดเป็นข้อบังคับ

ตารางที่ 3 แสดงข้อกำหนดกฎและเกณฑ์ของบทความทางวิชาการ

	บทความทางวิชาการ
คำนิยาม	งานเขียนทางวิชาการซึ่งมีการกำหนดประเด็นที่ต้องการอธิบายหรือวิเคราะห์อย่างชัดเจน ทั้งนี้มีการวิเคราะห์ประเด็นดังกล่าวตามหลักวิชาการจนสามารถสรุปผลการวิเคราะห์ในประเด็นนั้นได้ อาจเป็นการนำความรู้จากแหล่งต่าง ๆ มาประมวลร้อยเรียง เพื่อวิเคราะห์อย่างเป็นระบบ โดยที่ผู้เขียนแสดงทัศนะทางวิชาการของตนไว้อย่างชัดเจนด้วย
รูปแบบ	เป็นบทความที่มีความยาวไม่มากนัก ประกอบด้วยการนำความที่แสดงเหตุผลหรือที่มาของประเด็นที่ต้องการอธิบายหรือวิเคราะห์ กระบวนการอธิบายหรือวิเคราะห์และบทสรุป มีการอ้างอิงและบรรณานุกรมที่ครบถ้วนและสมบูรณ์
การเผยแพร่	<p>เผยแพร่ในลักษณะใดลักษณะหนึ่งดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. เผยแพร่ในรูปของบทความทางวิชาการในวารสารทางวิชาการ ทั้งนี้วารสารทางวิชาการนั้นอาจเผยแพร่เป็นรูปเล่มสิ่งพิมพ์หรือเป็นสื่ออิเล็กทรอนิกส์ที่มีกำหนดการเผยแพร่อย่างแน่นอนชัดเจน 2. เผยแพร่ในหนังสือรวมบทความในรูปแบบอื่นที่มีการบรรณาธิการประเมินและตรวจสอบคุณภาพของบทความต่าง ๆ ในหนังสือนั้นแล้ว 3. เผยแพร่ในหนังสือประมวลผลการประชุมทางวิชาการ (Proceedings) ของการประชุมทางวิชาการในระดับชาติหรือระดับนานาชาติ ที่มีการบรรณาธิการประเมินและตรวจสอบคุณภาพของบทความต่าง ๆ ที่นำเสนอแล้ว เมื่อได้เผยแพร่ตามลักษณะข้างต้นและได้มีการพิจารณาประเมินคุณภาพของ “บทความทางวิชาการ” นั้นแล้ว การนำ “บทความวิชาการ” นั้นมาแก้ไขปรับปรุงหรือเพิ่มเติมส่วนใดส่วนหนึ่ง เพื่อนำมาเสนอขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการ และให้มีการประเมินคุณภาพ “บทความทางวิชาการ” นั้นอีกครั้งหนึ่งจะกระทำไม่ได้

ที่มา : ภูสวดี พลายชมพู ,2556

ตารางที่ 4 แสดงข้อกำหนดคุณลักษณะและเกณฑ์ของของบทความทางวิชาการ

	บทความทางวิชาการ
ลักษณะคุณภาพ	<p>ระดับดี เป็นบทความทางวิชาการที่มีเนื้อหาสาระทางวิชาการถูกต้อง สมบูรณ์และทันสมัย มีแนวคิดและการนำเสนอที่ชัดเจนเป็นประโยชน์ต่อวงวิชาการ</p> <p>ระดับดีมาก ใช้เกณฑ์เดียวกับระดับดี โดยมีข้อกำหนดเพิ่มเติม ดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. มีการวิเคราะห์และเสนอความรู้หรือวิธีการที่ทันสมัยต่อความก้าวหน้าทางวิชาการและเป็นประโยชน์ต่อวงวิชาการ สามารถนำไปใช้อ้างอิงหรือนำไปปฏิบัติได้ <p>ระดับดีเด่น ใช้เกณฑ์เดียวกับระดับดีมาก โดยมีข้อกำหนดเพิ่มเติม ดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. มีลักษณะเป็นงานบุกเบิกทางวิชาการและมีการสังเคราะห์จนถึงระดับที่สร้างองค์ความรู้ใหม่ (Body of Knowledge) ในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง 2. มีการกระตุ้นให้เกิดความคิดและค้นคว้าต่อเนื่อง เป็นที่เชื่อถือและยอมรับในวงวิชาการหรือวิชาชีพที่เกี่ยวข้องในระดับชาติและ/หรือนานาชาติ

ที่มา : ภูสทธิ พลายชมพู ,2556

ตารางที่ 5 แสดงข้อกำหนดกฎและเกณฑ์ของของบทความตำรา

	ตำรา
คำนิยาม	<p>ผลงานทางวิชาการที่เรียบเรียงขึ้นอย่างเป็นระบบ ครอบคลุมเนื้อหาสาระของวิชา หรือเป็นส่วนหนึ่งของวิชา หรือของหลักสูตรก็ได้ ที่สะท้อนให้เห็นถึงความสามารถ ในการถ่ายทอดวิชาในระดับอุดมศึกษาในการเรียนการสอนในหลักสูตร ระดับอุดมศึกษา</p> <p>เนื้อหาสาระของตำราต้องมีความทันสมัย เมื่อพิจารณาถึงวันที่ผู้ขอยื่น เสนอขอตำแหน่งทางวิชาการ</p> <p>ทั้งนี้ผู้ขอจะต้องระบุวิชาที่เกี่ยวข้องในหลักสูตรที่ใช้ตำราเล่มที่เสนอขอ ตำแหน่งทางวิชาการด้วย</p> <p>ผลงานทางวิชาการที่เป็น “ตำรา” นี้ อาจได้รับการพัฒนาขึ้นจากเอกสาร คำสอนจนถึงระดับที่มีความสมบูรณ์ที่สุด ซึ่งผู้อ่านอาจเป็นบุคคลอื่นที่มีใช้ผู้เรียน ในวิชานั้น แต่สามารถอ่านและทำความเข้าใจในสาระของตำรานั้นด้วยตนเองได้ โดยไม่ต้องเข้าศึกษาในวิชานั้น</p>
รูปแบบ	<p>เป็นรูปเล่มที่ประกอบด้วย คำนำ สารบัญ เนื้อเรื่อง การอธิบายหรือการวิเคราะห์ การสรุป การอ้างอิงและบรรณานุกรม ทั้งนี้ อาจมีการอ้างอิงแหล่งข้อมูลที่ทันสมัย และครบถ้วนสมบูรณ์</p> <p>การอธิบายสาระสำคัญมีความชัดเจน โดยอาจใช้ข้อมูล แผนภาพ ตัวอย่างหรือ กรณีศึกษาประกอบจนผู้อ่านสามารถทำความเข้าใจในสาระสำคัญนั้นได้โดย เบ็ดเสร็จ</p>
การเผยแพร่	<p>มีวิธีการเผยแพร่ ดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. การเผยแพร่ด้วยวิธีการพิมพ์ โดยโรงพิมพ์ (PRINTING HOUSE) หรือ สำนักพิมพ์ (PUBLISHING HOUSE) หรือ โดยการถ่ายสำเนาเย็บเป็นรูปเล่ม หรือทำในรูปแบบอื่น ๆ 2. การเผยแพร่โดยสื่ออิเล็กทรอนิกส์อื่น ๆ ตัวอย่างเช่น การเผยแพร่ในรูปแบบของ ซีดีรอม ฯลฯ <p>การเผยแพร่ดังกล่าวนี้ จะต้องเป็นไปอย่างกว้างขวางมากกว่าการใช้ใน การเรียนการสอนวิชาต่าง ๆ ในหลักสูตรเท่านั้น จำนวนพิมพ์เป็นดัชนีหนึ่งนี้อาจ</p>

	ตำรา(ต่อ)
ลักษณะคุณภาพ	<p>แสดงการเผยแพร่อย่างกว้างขวางได้ แต่อาจใช้ดัชนีอื่นวัดความกว้างขวางในการเผยแพร่ได้เช่นกัน</p> <p>ทั้งนี้ต้องได้รับการตรวจสอบและรับรองการเผยแพร่จากคณะกรรมการของสถาบันอุดมศึกษา คณะ และ/หรือสถาบันทางวิชาการที่เกี่ยวข้องกับสาขาวิชานั้น และต้องใช้ในการเรียนการสอนมาแล้วไม่น้อยกว่าหนึ่งภาคการศึกษา</p> <p>เมื่อได้มีการพิจารณาประเมินคุณภาพของ “ตำรา” ไปแล้ว การนำ “ตำรา” ไปแก้ไขปรับปรุงหรือเพิ่มเติมเนื้อหาใน “ตำรา” เพื่อนำเสนอขอ กำหนดตำแหน่งทางวิชาการและให้มีการประเมินคุณภาพ “ตำรา” นั้นอีกครั้งหนึ่งอาจจะทำได้ แต่จะต้องทำการเผยแพร่ “ตำรา” นั้นใหม่อีกครั้งหนึ่ง</p> <p>ระดับดี เป็นตำราที่มีเนื้อหาสาระทางวิชาการถูกต้องสมบูรณ์และทันสมัย มีแนวคิดการนำเสนอที่ชัดเจนเป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอนในระดับอุดมศึกษา</p> <p>ระดับดีมาก ใช้เกณฑ์เดียวกับระดับดี และต้อง</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. มีการวิเคราะห์และเสนอความรู้หรือวิธีการที่ทันสมัยต่อความก้าวหน้าทางวิชาการและเป็นประโยชน์ต่อวงวิชาการ 2. มีการสอดแทรกความคิดริเริ่มและประสบการณ์หรือผลงานวิจัยของผู้เขียนที่เป็นการแสดงให้เห็นถึงความรู้ที่เป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอน 3. สามารถนำไปใช้อ้างอิงหรือนำไปปฏิบัติได้ <p>ระดับดีเด่น ใช้เกณฑ์เดียวกับระดับดีมาก และต้อง</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. มีลักษณะเป็นงานบุกเบิกทางวิชาการและมีการสังเคราะห์จนถึงระดับที่สร้างองค์ความรู้ใหม่ (Body of Knowledge) 2. มีการกระตุ้นให้เกิดความคิดและค้นคว้าต่อเนื่อง 3. เป็นที่เชื่อถือและยอมรับในวงวิชาการหรือวิชาชีพที่เกี่ยวข้องในระดับชาติ และนานาชาติ

ที่มา : ภูสทธิ พลายชมพู ,2556

ตารางที่ 6 แสดงข้อกำหนดกฎและเกณฑ์ของหนังสือ

	หนังสือ
คำนิยาม	<p>ผลงานทางวิชาการที่เรียบเรียงขึ้นโดยมีรากฐานทางวิชาการที่มั่นคง และให้ทัศนะของผู้เขียนที่สร้างเสริมปัญญาความคิด และสร้างความแข็งแกร่งทางวิชาการให้แก่สาขาวิชานั้น ๆ และ/หรือสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง มีความต่อเนื่องเชื่อมโยงในเชิงเนื้อหาและครอบคลุมโดยไม่จำเป็นต้องสอดคล้องหรือเป็นไปตามข้อกำหนดของหลักสูตรหรือของวิชาใดวิชาหนึ่ง ทั้งนี้เนื้อหาสาระของหนังสือต้องมีความทันสมัยเมื่อพิจารณาถึงวันที่จัดพิมพ์</p>
รูปแบบ	<p>เป็นรูปเล่มที่ประกอบด้วย คำนำ สารบัญ เนื้อเรื่อง การวิเคราะห์ การสรุป การอ้างอิงและบรรณานุกรม ทั้งนี้อาจมีอ้างอิงแหล่งข้อมูลที่ทันสมัยและครบถ้วนสมบูรณ์</p> <p>การอธิบายสาระสำคัญที่มีความชัดเจน โดยอาจใช้ข้อมูล แผนภาพ ตัวอย่างหรือกรณีศึกษาประกอบจนผู้อ่านสามารถทำความเข้าใจในสาระสำคัญนั้นได้โดยเบ็ดเสร็จ</p>
การเผยแพร่	<p>มีวิธีการเผยแพร่ ดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. การเผยแพร่ด้วยวิธีการพิมพ์ โดยโรงพิมพ์ (PRINTING HOUSE) หรือสำนักพิมพ์ (PUBLISHING HOUSE) 2. การเผยแพร่โดยสื่ออิเล็กทรอนิกส์อื่น ๆ ตัวอย่างเช่น การเผยแพร่ในรูปแบบของซีดีรอม ฯลฯ <p>การเผยแพร่งดกล่าวนั้น จะต้องเป็นไปอย่างกว้างขวางมากกว่าการใช้ในการเรียนการสอนวิชาต่าง ๆ ในหลักสูตรเท่านั้น จำนวนพิมพ์เป็นดัชนีหนึ่งที่สามารถแสดงการเผยแพร่อย่างกว้างขวางได้ แต่อาจใช้ดัชนีอื่นวัดความกว้างขวางในการเผยแพร่ได้เช่นกัน</p> <p>ทั้งนี้ต้องได้รับการตรวจสอบและรับรองการเผยแพร่จากคณะกรรมการของสถาบันอุดมศึกษา คณะ และ/หรือสถาบันทางวิชาการที่เกี่ยวข้องกับสาขาวิชานั้น และต้องเผยแพร่สู่สาธารณชนมาแล้วไม่น้อยกว่าสี่เดือน</p>

	หนังสือ(ต่อ)
ลักษณะคุณภาพ	<p>เมื่อได้มีการพิจารณาประเมินคุณภาพของ “หนังสือ” ไปแล้ว การนำ “หนังสือ” นั้นไปแก้ไขปรับปรุงหรือเพิ่มเติมเนื้อหาใน “หนังสือ” เพื่อนำมาเสนอขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการและให้มีการประเมินคุณภาพ “หนังสือ” นั้นอีกครั้งหนึ่งอาจกระทำได้ แต่จะต้องทำการเผยแพร่ “หนังสือ” นั้นใหม่อีกครั้งหนึ่ง</p> <p>ระดับดี เป็นหนังสือที่มีเนื้อหาสาระทางวิชาการถูกต้องสมบูรณ์และทันสมัย มีแนวคิดและการนำเสนอที่ชัดเจนเป็นประโยชน์ต่อวงวิชาการ</p> <p>ระดับดีมาก ใช้เกณฑ์เดียวกับระดับดี และต้อง</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. มีการวิเคราะห์และเสนอความรู้หรือวิธีการที่ทันสมัยต่อความก้าวหน้าทางวิชาการและเป็นประโยชน์ต่อวงวิชาการ 2. มีการสอดแทรกความคิดริเริ่มและประสบการณ์หรือผลงานวิจัยของผู้เขียนที่เป็นการแสดงให้เห็นถึงความรู้ที่เป็นประโยชน์ต่อวิชาการ 3. สามารถนำไปใช้อ้างอิงหรือนำไปปฏิบัติได้ <p>ระดับดีเด่น ใช้เกณฑ์เดียวกับระดับดีมาก และต้อง</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. มีลักษณะเป็นงานบุกเบิกทางวิชาการและมีการสังเคราะห์จนถึงระดับที่สร้างองค์ความรู้ใหม่ (Body of Knowledge) 2. มีการกระตุ้นให้เกิดความคิดและค้นคว้าต่อเนื่อง 3. เป็นที่เชื่อถือและยอมรับในวงวิชาการหรือวิชาชีพที่เกี่ยวข้องในระดับชาติและนานาชาติ

ที่มา : ภูสพธิ พลายชมพู ,2556

ตารางที่ 7 แสดงข้อกำหนดกฎและเกณฑ์ของวิจัย

	งานวิจัย
คำนิยาม	ผลงานทางวิชาการที่เป็นงานศึกษาหรืองานค้นคว้าอย่างมีระบบด้วยวิธีวิทยาการวิจัยที่เป็นที่ยอมรับในสาขาวิชานั้น ๆ และมีวัตถุประสงค์ที่ชัดเจนเพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูล คำตอบหรือข้อสรุปรวมที่จะนำไปสู่ความก้าวหน้าทางวิชาการ หรือเอื้อต่อการนำวิชาการนั้นไปประยุกต์
รูปแบบ	อาจจัดได้เป็น 2 รูปแบบ ดังนี้ 1. รายงานการวิจัย ที่มีความครบถ้วนสมบูรณ์และชัดเจนตลอดทั้งกระบวนการวิจัย (Research Process) อาทิ การกำหนดประเด็นปัญหา วัตถุประสงค์ การทำวรรณกรรมปริทัศน์ สมมติฐาน การเก็บรวบรวมข้อมูล การพิสูจน์สมมติฐาน การวิเคราะห์ข้อมูล การประมวลสรุปผลและให้ข้อเสนอแนะ การอ้างอิง และอื่น ๆ 2. บทความวิจัย ที่ประมวลสรุปกระบวนการวิจัยในผลงานวิจัยนั้น ให้มีความกระชับและสั้น สำหรับการนำเสนอในการประชุมทางวิชาการ หรือในวารสารทางวิชาการ
การเผยแพร่	เผยแพร่ในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง ดังนี้ 1. เผยแพร่ในรูปของบทความวิจัยในวารสารทางวิชาการ ทั้งนี้วารสารทางวิชาการนั้นอาจเผยแพร่เป็นรูปเล่มสิ่งพิมพ์หรือเป็นสื่ออิเล็กทรอนิกส์ที่มีกำหนดการเผยแพร่อย่างแน่นอนชัดเจน 2. เผยแพร่ในหนังสือรวมบทความวิจัยในรูปแบบอื่นที่มีการบรรณาธิการประเมินและตรวจสอบคุณภาพ 3. นำเสนอเป็นบทความวิจัยต่อที่ประชุมทางวิชาการ ซึ่งภายหลังจากการประชุมทางวิชาการได้มีการบรรณาธิการและนำไปรวมเล่มเผยแพร่ในหนังสือประมวลผลการประชุมทางวิชาการ (Proceedings) ของการประชุมทางวิชาการระดับชาติหรือนานาชาติ 4. การเผยแพร่รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์ที่มีรายละเอียดและความยาว ต้องแสดงหลักฐานว่าได้ผ่านการประเมินคุณภาพโดยผู้ทรงคุณวุฒิและแสดงหลักฐานว่าได้เผยแพร่ไปยังวงวิชาการและวิชาชีพในสาขาวิชานั้น และสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องในประเทศและต่างประเทศอย่างกว้างขวาง เมื่อได้เผยแพร่ตามลักษณะข้างต้นและได้มีการพิจารณาประเมินคุณภาพของ “งานวิจัย” นั้นแล้ว การนำ “งานวิจัย” นั้น มาแก้ไขปรับปรุงหรือเพิ่มเติมส่วนใดส่วนหนึ่ง เพื่อนำมาเสนอขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการ และให้มีการประเมินคุณภาพ “งานวิจัย” นั้นอีกครั้งหนึ่งจะกระทำไม่ได้

	วิจัย (ต่อ)
ลักษณะคุณภาพ	<p>ระดับดี เป็นงานวิจัยที่มีกระบวนการวิจัยทุกขั้นตอนถูกต้องเหมาะสมในระเบียบวิจัย ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความก้าวหน้าทางวิชาการหรือนำไปประยุกต์ได้</p> <p>ระดับดีมาก ใช้เกณฑ์เดียวกับระดับดี และต้อง</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. เป็นผลงานที่แสดงถึงการวิเคราะห์และนำเสนอผลเป็นนความรู้ใหม่ที่ลึกซึ้งกว่างานเดิมที่เคยมีผู้ศึกษาแล้ว 2. เป็นประโยชน์ด้านวิชาการอย่างกว้างขวางหรือสามารถนำไปประยุกต์ได้อย่างแพร่หลาย <p>ระดับดีเด่น ใช้เกณฑ์เดียวกับระดับดีมาก และต้อง</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. เป็นงานบุกเบิกที่มีคุณค่ายิ่ง และมีการสังเคราะห์อย่างลึกซึ้งจนทำให้เป็นการสร้างองค์ความรู้ใหม่ (Body of Knowledge) ในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ทำให้เกิดความก้าวหน้าทางวิชาการอย่างชัดเจน 2. เป็นที่ยอมรับและได้รับการอ้างอิงอย่างกว้างขวางในวงวิชาการหรือวิชาชีพเกี่ยวข้องในระดับชาติ และ/หรือระดับนานาชาติ

ที่มา : ฐสทช พลายชมพู ,2556

ตารางที่ 8 แสดงข้อกำหนดคุณและเกณฑ์ของผลงานทางวิชาการในลักษณะอื่น

	ผลงานทางวิชาการในลักษณะอื่น
<p>คำนิยาม</p>	<p>ผลงานทางวิชาการอย่างอื่นที่มีใช้เอกสารประกอบการสอน เอกสารคำสอน บทความทางวิชาการ หนังสือ ตำรา หรืองานวิจัย โดยปกติหมายถึง สิ่งประดิษฐ์ หรืองานสร้างสรรค์ อาทิ การประดิษฐ์เครื่องทุ่นแรง ผลงานการสร้างสิ่งมีชีวิตพันธุ์ใหม่ วัคซีน สิ่งก่อสร้าง หรือผลงานด้านศิลปะ หรือสารานุกรม</p> <p>รวมถึงงานแปลจากตัวงานต้นแบบที่เป็นงานวรรณกรรม หรืองานด้านปรัชญา หรือประวัติศาสตร์ หรือวิทยาการสาขาอื่นบางสาขาที่มีความสำคัญและทรงคุณค่าในสาขาวิชานั้น ๆ ซึ่งเมื่อนำมาแปลแล้วจะเป็นการเสริมความก้าวหน้าทางวิชาการที่ประจักษ์ชัด เป็นการแปลจากภาษาต่างประเทศเป็นภาษาไทย หรือจากภาษาไทยเป็นภาษาต่างประเทศ หรือแปลจากภาษาต่างประเทศหนึ่งเป็นภาษาต่างประเทศอีกภาษาหนึ่ง</p> <p>ผลงานทางวิชาการในลักษณะอื่นที่เสนอจะต้องประกอบด้วยบทวิเคราะห์ที่อธิบายและชี้ให้เห็นว่างานดังกล่าวทำให้เกิดความก้าวหน้าทางวิชาการหรือเสริมสร้างองค์ความรู้ หรือให้วิธีการที่จะเป็นประโยชน์ต่อสาขาวิชานั้น และแสดงถึงความสามารถในการบุกเบิกในสาขาวิชานั้น สำหรับผลงานที่มุ่งเชิงปฏิบัติจะต้องผ่านการพิสูจน์หรือมีหลักฐานรายละเอียดต่าง ๆ ประกอบแสดงให้เห็นคุณค่าของผลงาน</p>
<p>รูปแบบ</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. อาจจัดเพิ่มได้หลายรูปแบบ ทั้งที่เป็นรูปเล่ม หรือการบันทึกเป็นภาพยนตร์ หรือ แอ็บเสียง 2. มีคำอธิบาย/ชี้แจงโดยชัดเจนประกอบผลงานนั้น เพื่อชี้ให้เห็นว่าเป็นผลงานที่ทำให้เกิดการพัฒนาและความก้าวหน้าทางวิชาการ หรือเสริมสร้างความรู้หรือก่อให้เกิด 3. กรณีผลงานที่เป็นสิ่งประดิษฐ์ หรือผลงานที่มุ่งในเชิงปฏิบัติ จะต้องผ่านการพิสูจน์หรือแสดงหลักฐานเป็นรายละเอียดให้ครบถ้วนที่แสดงถึงคุณค่าของผลงานนั้นด้วย

	ผลงานทางวิชาการในลักษณะอื่น(ต่อ)
การเผยแพร่	<p>มีวิธีการเผยแพร่ ดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. การเผยแพร่ด้วยวิธีการพิมพ์ โดยโรงพิมพ์ (PRINTING HOUSE)หรือ สำนักพิมพ์ (PUBLISHING HOUSE) หรือ โดยการถ่ายสำเนาเย็บเป็นรูปเล่ม หรือ ทำในรูปแบบอื่น ๆ 2. การเผยแพร่โดยสื่ออิเล็กทรอนิกส์อื่น ๆ ตัวอย่างเช่น การเผยแพร่ในรูปแบบของ ซีดีรอม ฯลฯ 3. การเผยแพร่โดยการจัดนิทรรศการ การจัดแสดง การจัดการแสดง หรือโดยมีการนำไปใช้หรือประยุกต์ใช้อย่างแพร่หลาย <p>การเผยแพร่งานดังกล่าวนี้ จะต้องเป็นไปอย่างกว้างขวางมากกว่าการใช้ในการเรียนการสอนวิชาต่าง ๆ ในหลักสูตรเท่านั้น</p> <p>ทั้งนี้ต้องได้รับการตรวจสอบและรับรองการเผยแพร่จากคณะกรรมการของสถาบันอุดมศึกษา คณะ และ/หรือสถาบันทางวิชาการที่เกี่ยวข้องกับสาขาวิชานั้น ต้องเผยแพร่สู่สาธารณชนมาแล้วไม่น้อยกว่าสี่เดือน</p>
ลักษณะคุณภาพ	<p>ระดับดี เป็นผลงานใหม่ หรือเป็นการนำสิ่งที่มีอยู่แล้วมาประยุกต์ด้วยวิธีการใหม่ ๆ ผลงานนั้นก่อให้เกิดประโยชน์ในด้านใดด้านหนึ่ง</p> <p>ระดับดีมาก ใช้เกณฑ์เดียวกับระดับดี และต้อง</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ได้รับการรับรองโดยองค์กรทางวิชาการ หรือหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องในสาขาที่เสนอหรือ 2. เป็นผลงานที่สร้างสรรค์ต้องเป็นที่ยอมรับของผู้เชี่ยวชาญในสาขาวิชานั้น ๆ <p>ระดับดีเด่น ใช้เกณฑ์เดียวกับระดับดีมาก และต้องเป็นที่ยอมรับโดยทั่วไปในวงวิชาการ และ/หรือวงวิชาชีพทั้งในระดับชาติ และ/หรือระดับนานาชาติ</p>

ที่มา : ภูสพธิ พลายชมพู ,2556

ส่วนที่ 5 แนวปฏิบัติที่ดีในการขอตำแหน่งทางวิชาการ

เอกสารประกอบการอบรม

ภูสิทธิ์ พลายชมพู ,2556.การเตรียมต้นฉบับหนังสือ/ตำราวิชาการระดับอุดมศึกษาเพื่อส่งตีพิมพ์ในสำนักพิมพ์.เอกสารประกอบการอบรมเตรียมความพร้อมคณาจารย์เพื่อก้าวสู่ตำแหน่งทางวิชาการ.คณะเทคโนโลยีการเกษตรมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

ภาพการทำ KM

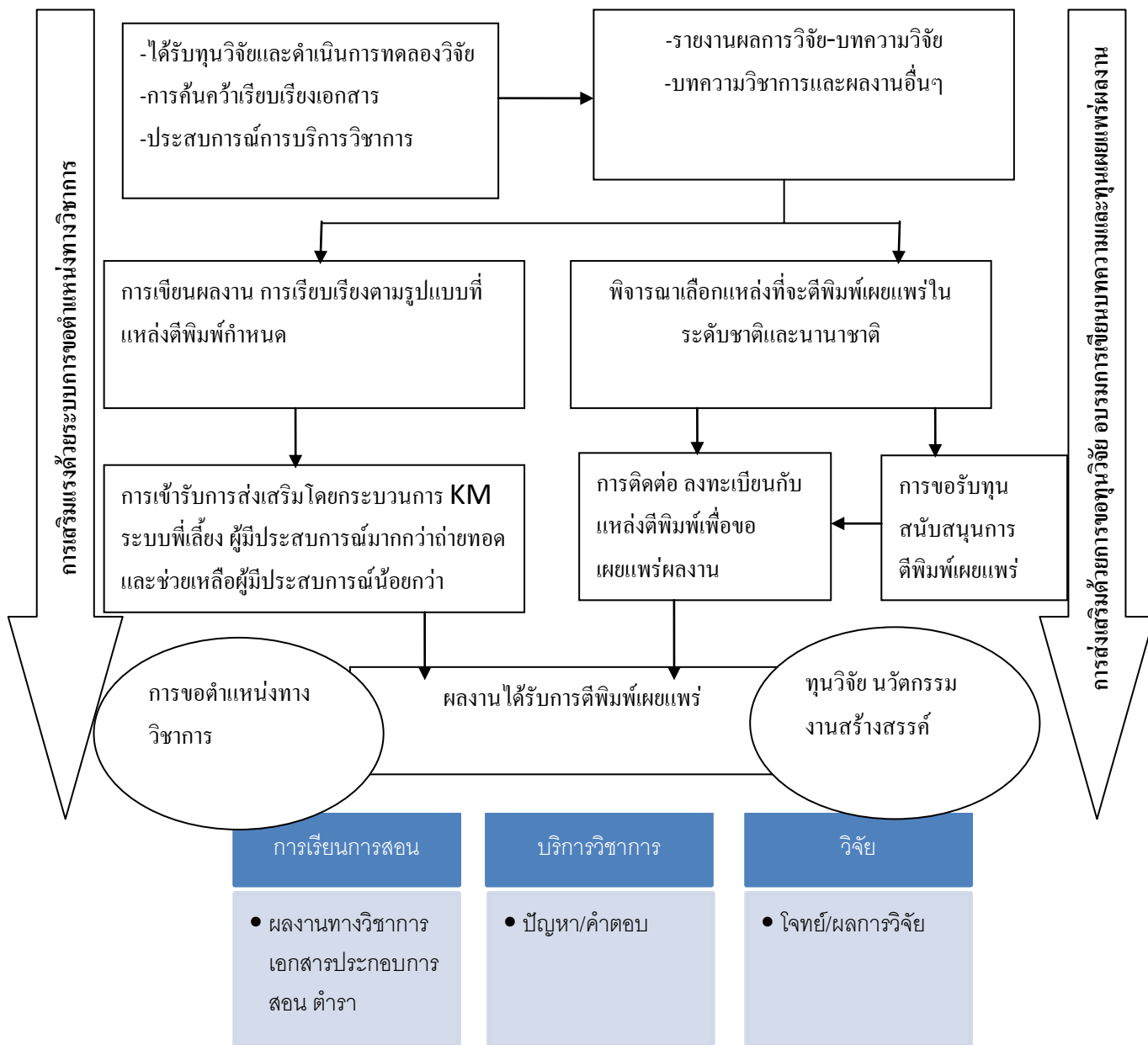

**สรุปการแลกเปลี่ยนเรียนรู้การบูรณาการการบริการวิชาการ
ร่วมกับการเรียนการสอนและการวิจัย(สรุปองค์ความรู้จากการตีพิมพ์เผยแพร่ผลงาน)
คณะเทคโนโลยีการเกษตร**

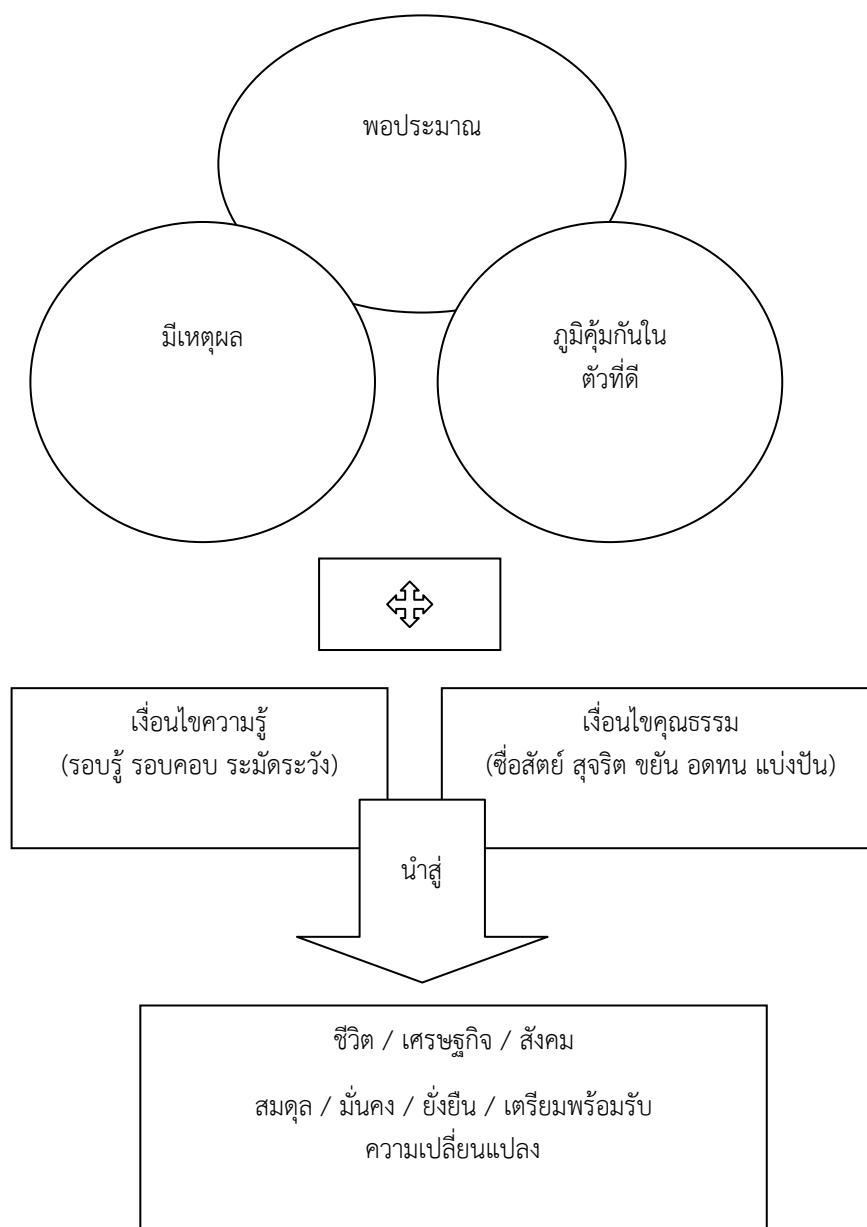
จากการจัดการความรู้การบูรณาการการบริการวิชาการร่วมกับการเรียนการสอนและการวิจัย(สรุปองค์ความรู้จากการตีพิมพ์เผยแพร่ผลงาน) คณะเทคโนโลยีการเกษตรในวันที่ 7 สิงหาคม พ.ศ 2558 ณ อาคารเฉลิมพระเกียรติ คณะเทคโนโลยีการเกษตร โดยการแลกเปลี่ยนเรียนรู้จากอาจารย์ที่มีประสบการณ์ในการตีพิมพ์เผยแพร่ผลงานระดับชาติและนานาชาติทำให้เกิดการมีส่วนร่วมและตระหนักในการพัฒนางานตีพิมพ์เผยแพร่ผลงานให้เป็นที่ยอมรับในระดับชาติหรือนานาชาติ พันธกิจของอาจารย์ประกอบด้วยกระบวนการบริการวิชาการในการสร้างความเข้มแข็งให้ชุมชนควบคู่กับการเรียนการสอน โดยการใช้งานวิจัยเป็นเครื่องมือสำคัญ เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ในการพัฒนานักศึกษาให้มีคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ โดยการขับเคลื่อนการบูรณาการการบริการวิชาการร่วมกับการเรียนการสอนและการวิจัยอย่างเป็นรูปธรรม จำเป็นต้องใช้โจทย์ความต้องการหรือปัญหาจากในท้องถิ่นเพื่อจะให้อาจารย์ บุคลากรและนักศึกษาสามารถใช้องค์ความรู้ ความเชี่ยวชาญซึ่งมาจากสถาบันการศึกษา (การเรียนการสอน)และใช้เครื่องมือจากการวิจัยเพื่อตอบโจทย์หรือแก้ปัญหาจากท้องถิ่น และสั่งสมและใช้องค์ความรู้และความเชี่ยวชาญที่ผ่านกระบวนการวิจัยเพื่อนำมาบริการวิชาการตามแนวหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อให้เกิดความเข้มแข็งในชุมชนคณะได้ดำเนินการให้มีกระบวนการดังกล่าวข้างต้นอย่างต่อเนื่อง

การเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการ ยังสะท้อนให้เห็นผลจากการบริหารจัดการตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงขององค์กร กล่าวคือ หลักการและแนวทางปฏิบัติของอาจารย์ในคณะได้คำนึงถึงความพอประมาณกับศักยภาพของตนเองและสภาวะแวดล้อมความมีเหตุผล และการมีภูมิคุ้มกันที่ดีในตัวเองโดยใช้ความรอบรู้อย่างถูกหลักวิชาการและวิชาชีพ ด้วยความรอบคอบและระมัดระวังควบคู่ไปกับการมีคุณธรรม การแบ่งปันช่วยเหลือซึ่งกันและกันที่จะนำไปสู่การพัฒนาที่สมดุลและยั่งยืนและพร้อมรับต่อการเปลี่ยนแปลงภายใต้กระแสโลกาภิวัตน์ได้ (ดังภาพที่ 6)

ภาพที่ 6 การบูรณาการพันธกิจของอาจารย์กับการขอตำแหน่งทางวิชาการ

ทางสายกลาง

ภาพที่ 7 แผนผังความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะและผลลัพธ์ในปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
ที่มา : ดัดแปลงจาก www.sufficiencyeconomy.com

การสรุปองค์ความรู้

1.การดำเนินการตามขั้นตอนในระบบที่เลี้ยงได้จัดตั้งอาจารย์ผู้มีประสบการณ์และแนวปฏิบัติที่ดีจำนวน 4 คน ได้แก่ รศ.ดร.บัญญัติ ศิริธนาวงศ์ ผศ.ดร.จินตนา วิบูลย์ศิริกุล ผศ.ดร. นส.พ.มหิศร ประภาสะโนบล เป็นพี่เลี้ยงทำหน้าที่ในการให้คำแนะนำ ถ่ายทอดประสบการณ์และช่วยเหลือ ตรวจสอบ แก้ไข ผลงานก่อนการส่งเข้ารับการขอตำแหน่งทางวิชาการ

2..ควรวางกรอบการวิจัยในการของบประมาณปีต่อไปของคณะ เพื่อการกำหนดทิศทางการตีพิมพ์เผยแพร่ผลงานและดำเนินการวางเป้าหมายระดับของแหล่งตีพิมพ์ไว้ล่วงหน้า โดยคณาจารย์ได้ร่วมกัน

พิจารณากำหนดกรอบการวิจัยจากกรอบการวิจัยที่ คอบข. ให้ทุนอุดหนุนปีงบประมาณ 2559 แผนงานส่งเสริมและสนับสนุนการวิจัยที่มุ่งเป้าตอบสนองความต้องการในการพัฒนาประเทศ 9 กลุ่มเรื่องจากทั้งหมด 25 กลุ่มเรื่อง ดังนี้

เรื่องที่	กลุ่มเรื่อง
6	พืชสวน/พืชไร่ (เช่น ข้าวโพด ไม้ผล พืชผัก ไม้ดอกไม้ประดับ)
7	สัตว์เศรษฐกิจ
9	สมุนไพรไทย อาหารเสริมและสปา
10.	อาหารเพื่อเพิ่มคุณค่าและความปลอดภัยสำหรับผู้บริโภค และการค้า
12.	วิสาหกิจชุมชน และวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SME)
15.	การศึกษาและสร้างสรรค์การเรียนรู้
19.	การบริหารจัดการการท่องเที่ยว
23.	สิ่งแวดล้อมและระบบนิเวศความหลากหลายทางชีวภาพ
25.	การพัฒนาเศรษฐกิจจากฐานความหลากหลายทางชีวภาพ

จากการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในการเตรียมความพร้อมคณาจารย์เพื่อก้าวสู่ตำแหน่งทางวิชาการในวันที่ 31 กรกฎาคม 2558 ณ อาคารเฉลิมพระเกียรติ คณะเทคโนโลยีการเกษตร โดยผู้มีประสบการณ์ตรงภายในคณะ ได้แก่ รศ.ดร.บัญญัติ ศิริธนาวงศ์ ผศ.ดร.น.สพ.มหิศร ประภาสะโนบล และผศ.ดร.จินตนา วิบูลย์ศิริกุล ซึ่งเป็นคณาจารย์คณะเทคโนโลยีการเกษตรที่เป็นผู้เชี่ยวชาญและมีประสบการณ์ตลอดจนองค์ความรู้ภายในบุคคล(Tacit knowledge) ในการทำตำแหน่งเพื่อก้าวสู่ตำแหน่งทางวิชาการ

รศ.ดร.บัญญัติ ศิริธนาวงศ์ ได้นำเสนอเคล็ดลับการประสบความสำเร็จในการเขียนผลงานวิชาการ โดยคณาจารย์ที่ประสงค์จะวิธีการขอตำแหน่งทางวิชาการก้าวสู่ตำแหน่งทางวิชาการจำเป็นต้องมีความเข้าใจ ศึกษาข้อมูลและวางแผนในการก้าวสู่ตำแหน่งทางวิชาการในแต่ละระดับสำหรับการก้าวสู่ตำแหน่งทางวิชาการด้วยวิธีปกติมีลำดับการก้าวสู่ตำแหน่งทางวิชาการเริ่มต้นจากอาจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์ แต่ในบางกรณีสามารถก้าวสู่ตำแหน่งทางวิชาการด้วยวิธีพิเศษ (ทางลัด) ทางลัดเป็นขอรับการประเมินข้ามเกินกว่า 1 ระดับ เช่นจากตำแหน่งวิชาการอาจารย์ก้าวสู่ตำแหน่งรองศาสตราจารย์ก็เป็นไปได้ในความเข้าใจเรื่องของระยะเวลาขั้นต่ำในการเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการก็เป็นประเด็นสำคัญยิ่งต่อการวางแผนโดยผู้ช่วยศาสตราจารย์ (ป.ตรี 9 ปี , ป.โท 5 ปี , ป.เอก 2 ปี) รองศาสตราจารย์ (เป็นผู้ช่วยศาสตราจารย์มาแล้ว 3 ปี) และศาสตราจารย์ (เป็นรองศาสตราจารย์มาแล้ว 2 ปี) ตลอดจนผู้ที่ประสงค์จะขอผลงานวิชาการต้องศึกษา หลักเกณฑ์และขั้นตอนในการทำผลงานวิชาการแต่ละประเภท นอกจากนี้ความอดทน ขยัน ทำงานอย่างต่อเนื่องเป็นเคล็ดลับสำคัญในการเขียนผลงานวิชาการ ไม่ว่าจะเป็นเอกสารประกอบการสอน ตำรา งานวิจัย เอกสารคำสอนหรือบทความวิจัยอื่นๆเป็นต้น นอกจากนี้สิ่งที่สำคัญของที่สร้างคุณค่า เกียรติและศักดิ์ศรีในการก้าวสู่ตำแหน่งทางวิชาการคือจริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการ อาทิ ความซื่อสัตย์จากการไม่คัดลอกผลงานวิชาการของคนอื่นมาเป็นของตนเองการให้เกียรติทางวิชาการที่สามารถแสดงออกได้โดยการถึงบุคคล/แหล่งที่มาของข้อมูลและแสดงหลักฐานการค้นคว้าอย่างเป็นลายลักษณ์อักษร ไม่คำนึงถึงผลประโยชน์ทางวิชาการจนละเลยหรือละเมิดสิทธิส่วนบุคคลของผู้อื่นและสิทธิมนุษยชนและการได้มาของผลงานทางวิชาการต้องได้มาจากการศึกษาโดยใช้หลักวิชาการเป็นเกณฑ์และต้อง

นำ เสนอผลงานวิชาตามความเป็นจริงและต้องนำผลงานวิชาการที่ได้มาไปใช้ประโยชน์ในทางชอบธรรมและ ถูกกฎหมาย

ส่วน ผศ.น.สพ.มทิสร ประภาสะโนบล ได้แนะนำแนวความคิดเตรียมความพร้อมคณาจารย์เพื่อก้าวสู่ ตำแหน่งทางวิชาการ

1. ต้องมีความมุ่งมั่นตั้งใจ ทำตามแผนที่วางไว้ในก้าวสู่ตำแหน่งทางวิชาการ ซึ่งต้องสอดคล้องกับ วิชาที่สอนไม่ว่าจะเป็นรายวิชาที่สอนที่ควรเตรียมความพร้อมในการขอผลงานทางวิชาการอย่างต่อเนื่องทั้งใน ทุกระดับทั้งระดับผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์ เป็นต้น โดยต้องเคยสอนในวิชา นั้นภายใน 3 ปีที่ยื่นขอตำแหน่ง และผลงานที่ต้องสอดคล้องกับศาสตร์ของเจ้าของผลงาน

2. การนำงานวิจัยของตนเองมาบูรณาการกับการเรียนการสอน การบูรณาการร่วมกันพันธกิจอย่างอื่น ของอาจารย์ก็จะเป็นการนำมาเกื้อกูลสนับสนุนกัน อีกทั้งยังลดภาระงานของอาจารย์ได้อีกด้วย

3. ในการพัฒนาผลงานทางวิชาการที่ดีควรต้องมีการรวบรวมและเรียบเรียงข้อมูลที่ทันสมัยและเป็น ปัจจุบันมากที่สุดก็จะเป็นประโยชน์ในการนำเนื้อหาไปใช้ในการจัดการเรียนการสอน

4. ภาระงานของอาจารย์มีมาก ดังนั้น การจัดการเวลา และการทำงาน ต่อเนื่องเป็นหัวใจของ ความสำเร็จ

สอดคล้องกับข้อเสนอแนะของ ผศ.ดร.จินตนา วิบูลย์ศิริกุล ที่เสนอให้เลือกส่งผลงานเพื่อขอตำแหน่ง ทางวิชาการตามความถนัดของแต่ละคน เช่น เลือกส่งเอกสารประกอบการสอนกับผลงานวิจัย เพราะส่วนตัว ถนัดในการทำวิจัย แต่บางคนถนัดด้านการค้นคว้าก็อาจจะเลือกส่ง เอกสารประกอบการสอนกับตำราหรือ หนังสือ บางคนเลือกส่งบทความวิชาการ เพราะบทความวิชาการเขียนได้ง่ายและสั้นกว่าการแต่งหนังสือ ตำราที่มีเนื้อหามากและมีความซับซ้อน แต่ถึงแม้จะเลือกผลิตผลงานตามความถนัดของแต่ละคน สิ่งที่ต้อง ต้องศึกษาอย่างถี่ถ้วนคือรูปแบบและกฎเกณฑ์ในการผลิตผลงานแต่ละประเภท

ผลจากการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ของอาจารย์ ทำให้รับทราบข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการและศักยภาพ คณะสามารถประเมินศักยภาพและสร้างแนวทางอย่างเป็นรูปธรรมในแผนปฏิบัติการส่งเสริมคณาจารย์ให้มี ผลงานตีพิมพ์เผยแพร่ อันจะก่อให้เกิดประโยชน์ในการบูรณาการบริการวิชาการร่วมกับการเรียนการสอนและ การวิจัยตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ที่จะก่อให้เกิดการพัฒนาอย่างยั่งยืนได้อย่างแท้จริง

จากบันทึกการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ใน การเตรียมความพร้อมคณาจารย์เพื่อ เข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการ ในวันที่ 14 สิงหาคม 2558 ณ อาคารเฉลิมพระเกียรติ คณะเทคโนโลยีการเกษตร ศาสตราจารย์ ดร. สุทัศน์ ยกส้าน มีข้อเสนอแนะในการเตรียมความพร้อมคณาจารย์เพื่อก้าวสู่ตำแหน่งทางวิชาการ

1. ในการพัฒนาผลงานทางวิชาการที่ดีควรต้องมีการสร้างนวัตกรรมในผลงานทางวิชาการการรวบรวม และเรียบเรียงข้อมูลที่ทันสมัยและเป็นปัจจุบันมากที่สุดจะสร้างคุณค่าผลงานทางวิชาการของตนเอง

2. ควรวางแผนในการก้าวสู่ตำแหน่งทางวิชาการไปตลอดเส้นทาง ทั้งผู้ช่วยศาสตราจารย์ รอง ศาสตราจารย์และศาสตราจารย์ ซึ่งต้องสอดคล้องกับวิชาที่สอนไม่ว่าจะเป็นรายวิชาที่สอนที่ควรเตรียมความพร้อมในการขอผลงานทางวิชาการอย่างต่อเนื่องทั้งในทุกระดับทั้งระดับผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์ เป็นต้น การลงมือเขียนทันทีและกระทำตามแผนที่วางไว้อย่างต่อเนื่องโดยควบคู่กับ การศึกษาเกณฑ์ เงื่อนไข และผลงานทางวิชาการที่ต้องใช้ในการขอตำแหน่งทางวิชาการ แม้กระทั่งงานประจำ ในพันธกิจ เช่น การบริการวิชาการก็สามารถหยิบยกมาเป็นโจทย์ในการสร้างสรรค์บทความวิจัยหรือโจทย์ใน การวิจัยและนำผลจากการวิจัยนั้นถ่ายทอดสู่ชุมชนได้อีกด้วย

3. การนำงานวิจัยของตนเองมาบูรณาการกับการเรียนการสอนในรายวิชาจะทำให้เนื้อหาทางวิชาการ มีความลึกซึ้งกว่าการเรียนเรียงผลงานเพียงจากการอ้างอิงงานวิชาการอื่นเท่านั้น

4. ผู้ทำตำแหน่งผลงานทางวิชาการจะต้องมีความตั้งใจ มีเป้าหมาย ที่จะสร้างและพัฒนาผลงานให้ดีที่สุด สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้จริงไม่ใช่เพียงเพื่อขอตำแหน่งทางวิชาการคือ การขอตำแหน่งทางวิชาการ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์ เท่านั้น

สิ่งที่ควรระมัดระวังในผลิตผลงานทางวิชาการ อาทิ การเนื้อหาไม่ครบถ้วน ชื่อ หัวข้อและเลขหน้าในสารบัญชั้บในเนื้อหาไม่ตรงกัน การเขียนเอกสารอ้างอิงในเนื้อหาไม่สม่ำเสมอและไม่อยู่ในรูปแบบเดียวกันไม่ครบถ้วน หรือมีมากเกินไปที่อ้างอิงเป็นต้น ปัญหาและอุปสรรคที่มักพบเสมอและเป็นประเด็นปัญหาที่สำคัญของการสร้างผลงานทางวิชาการคือการขาดความต่อเนื่องจากข้อจำกัดของเวลา มีสาเหตุจากงานประจำและงานแทรก ทำให้การผลิตผลงานทางวิชาการล่าช้ากว่ากำหนดเวลาที่วางเป้าหมายตั้งนั้นการให้ความสำคัญ การจัดการเวลา ความตั้งใจจริงและลงมือทำงานทันทีอย่างต่อเนื่องจึงเป็นหัวใจของความสำเร็จ

อย่างไรก็ตามคณะเทคโนโลยีการเกษตรได้เห็นความสำคัญยิ่งในการเตรียมความพร้อมคณาจารย์เพื่อเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการ จึงได้จัดทำระบบและกลไกเพื่อส่งเสริมและสนับสนุนการเตรียมความพร้อมคณาจารย์ โดยมีคณะกรรมการวิจัยของคณะซึ่งมีบทบาทในการส่งเสริมและสนับสนุนคณาจารย์ ในระบบพี่เลี้ยง การเตรียมความพร้อมคณาจารย์เพื่อเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการ เป็นบทบาทและหน้าที่หนึ่งที่สำคัญของคณาจารย์ทุกท่านที่ไม่เพียงเป็นกระบวนการในการพัฒนาตนเองด้านงานวิจัยแล้วแต่ยังเป็นกระบวนการในการพัฒนากระบวนการทางวิชาการที่มีคุณภาพให้กับนักศึกษา โดยการบูรณาการการเรียนการสอนด้วยการวิจัย จัดกระบวนการเรียนรู้แบบต่างๆ การสร้างคุณค่าหรือผลกระทบจากนวัตกรรมงานวิจัยและการนำงานวิจัยไปใช้ประโยชน์จำเป็นต้องผ่านกระบวนการเผยแพร่ หรือถ่ายทอดองค์ความรู้จากการวิจัยทั้งในระดับชาติหรือระดับนานาชาติ ก่อให้เกิดองค์ความรู้ ทฤษฎีใหม่ หรือจากทฤษฎีสู่การปฏิบัติ ซึ่งนับเป็นความจำเป็นสำหรับองค์กรที่มุ่งสู่ความเป็นเลิศทางวิชาการ